

Tartalom

Amikor a harangozás megelőzi a csengetést.....	1
A Szűz Mária Szeplőtelen Szíve Plébánia alapítása	2
A Notre Dame Kongregáció és a Társult Tagok találkozója	4
Kötelességeink a hittel szemben.....	6
75 éve történt... Eucharisztikus Világkongresszus volt Budapesten...7	
Édesanyánk, Mária	8
Mariazelelli jubileumi vonatos zárandoklat.....	9
Nyári élmények	10
CSALÁDFESZTIVÁL 2013.	12
Kovács József újmisési pap elmélkedése a papi hivatásról	13
Böjte Csaba megrázó írása barátjának 2013. június 25.....	14
Jubiláns házaspárok találkozója Szombathelyen	15
Rettyezát és Páring: Kettő az egyben II.	16
Jusztiniáni Szent Lőrinc	17
Mindszentysek Szent Márton imatábora Szombathelyen	18
Anyakönyvi hírek.....	19
Plébániai hírek	20

Amikor a harangozás megelőzi a csengetést

Szeptember másodikán reggel a fiatalok még egy pillantás erejéig megfordulnak az iskolaajtóban. Vállukat mázsás teherként súlyozza az újonnan beszerzett iskolatáska, tele a még nyomdaillatú könyvekkel, az édesanyák keze munkáját dicsérő, szépen bekötött füzetekkel. De az iskolatáska súlyánál százszorta nehezebb teher van az ifjúság szívében: az ajtóból nemcsak a nekik búcsút intő szülőkre néznek, hanem visszatekin-tenek két és fél hónap szikrázó szabadságra.

Mert jóllehet a tikkasztó forróság, az aszályos hónapok nem ked-veztek a mezőgazdaságnak, a fiatalok annál inkább ki tudták használni a nyár kínálta lehetőségeket. Ha valaki látott már táborozó gyereksere-get, strandon önfeledten csobbanó, naptól csokoládészínűvé változott emberpalántákat, akik megélhetik a szabadság kínálta lehetőségeket, megérti milyen is a szabadság. Nemcsak boldogok, vidámak, szabadok, hanem lelkesek is. Mert hogyan is mondja a szentírás? „Ahol az Úr Lelke, ott a szabadság!” (2Kor 3,17)

És most azt mondjuk „Veni Sancte Spiritus!”, vagyis „Jöjj Szentlélek!”. Sokaknak ez úgy hangzik, mintha eddig bárki is azt mondta volna, hogy a fiataloknak a nyáron nincs szüksége a Lélek vezetésére. Ám mi azért fohászkodunk, hogy ugyanaz a Szentlélek vezesse őket a tanév folyamán, Aki nyáron a testi és lelki szabadság örömeivel megajándékozta őket.

Miért kellene, hogy kisdiaától a ballagásra készülőn át az érettségi évének célegyenesébe fordulógig bárki úgy érezze, hogy a tanév folyamán meg van fosztva a szabadságától? Fogalmazzunk inkább úgy, hogy meg-tapasztalhatták a nyáron azt, mennyi idejük van. Most ennek tudatában érezhetik, hogy rengeteg idő áll rendelkezésükre, amikor átengedhetik magukat a Szentléleknek, hogy betöltse őket a bölcsesség, értelem, tudo-mány, jó tanács, Istenfélelem, erő és jámborság.

A nyáron újonnan vásárolt, vagy az esetleges hibákból feljavított, de akár csak egyszerűen letörölgetett iskolapadok egyszerűben műhellyé változnak. A legfőbb Mester és Tanító munkaasztalai ezek, ahol a test, lé-lek és szellem csodálatos összhangban kell, hogy formálódjon. Mi hívjuk a Szentleleket, Ő pedig kéri a szülőket: „Hagyjátok csak a gyermekeket!” (Mt 19,14). Talán ebben rejlik a keresztyén pedagógia sikere: A gyerekek hívják Őt, Ő hívja őket. És ebben mi, felnőttek, szülők és pedagógusok munkatársak lehetünk: a gyerekekkel hívjuk, és Hozzá elvisszük őket.

A diákok csengőszóra a teremben teremnek... Vajon a Lélek nem akar mindenki-be harangszóra áradni? Csak amíg az előbbi evidensnek tart-juk, addig az utóbbit fakultatívvá tettük. Mára már csak többnyire a ka-tolikus iskolák specialitása, hogy a tanévkezdés is epikletikus, Lélekhívó formát ölt. Tudom, nem ettől lesz egy iskola katolikus, hiszen sajnos van-nak, akik csak egy plusz ceremóniát látnak ebben is. De hogyan várhat-

(folytatás a 2. oldalon ⇨)

(↔ folytatás az 1. oldalról)

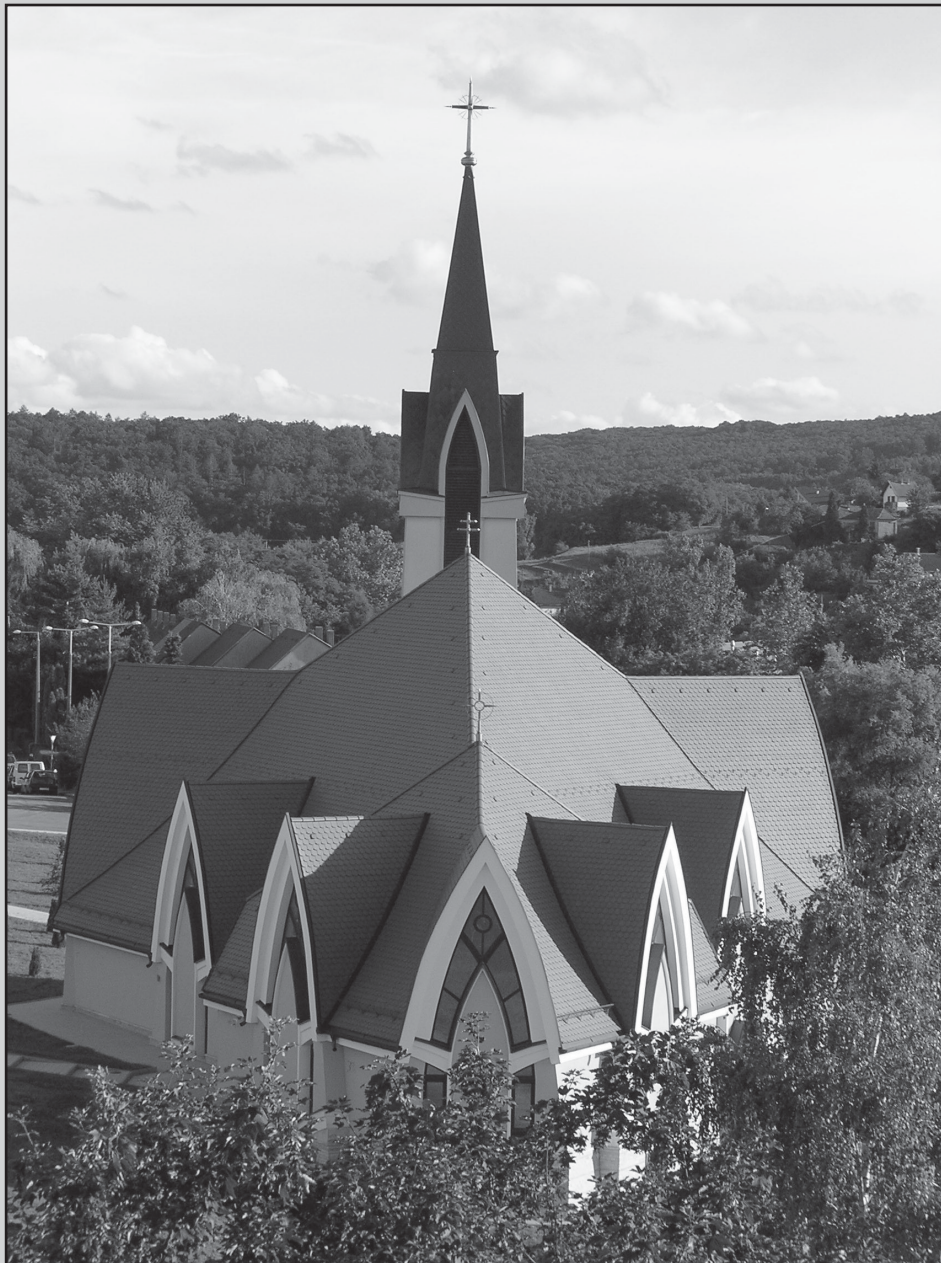
juk a gyerekektől, hogy LELKEsedjenek, ha a felnőttek, a szülők sem érzik a súlyát?

És, ha már az előbb az iskolai felszereléseknél tartotunk: az új, digitális tábla nagy érték és fontos lehet a korszerű ismeretközvetítéshez, a fejlesztett számítógépes park szinte felbecsülhetetlen, az egészséget őrző székek és padok kulcsfontosságúak, a kimeszelt/kifestett falak barátságos környezetet tudnak biztosítani, de ezekkel együtt is konganak az épületek, nincs bennük élet. Mert az életet a gyerekek hozzák bele. A gyerekzsivaj, ami csukott ablakon át is kihallatszik az utcára, az ének és kacagás, ami betölti az udvarokat egy-egy szünetben, a sportpályákon rohangáló gyerekek megfizethetetlen értéket jelentenek. Ők a mi kincseink. Mi az igazi értékeinket nem széfekben őrizzük,

nem eszközöknek nevezzük, hanem befogadjuk és segítjük, hogy kiteljesedjenek. Megengedjük, hogy néha lázadjanak a felkínált értékek ellen, vállaljuk, hogy nálunk érik el azt a kort, amikor elutasítják mindazt, ami körülveszi őket. Mindezt azért tesszük, mert mi „*ma még csak tükör által homályosan látunk*” (1Kor 13,12), és nem igazán látjuk, hogy Istennek mi a terve egy-egy vadóccal. De Mécs Lászlóval nekilátunk egy munkának, „*vadócba rózsát oltok, hogy szebb legyen a föld*”, hiszen „*a szél ott fúj, ahol akar*” (Jn 3,8). A Szentleket azért hívjuk, hogy ott is működjön és akkor is, amire mi már nem is gondolunk. Ezért zúgják tanév elején a harangok is: „*Jöjj Szentlélek!*”

Molnár János
püspöki titkár

A Szűz Mária Szeplőtelen Szíve Plébánia alapítása

A Tanácsosok Testületének véleményét is kikérve a dr. Veres András megyéspüspök úgy döntött, hogy Zalaegerszeg kertvárosi részén új plébániát alapít, és a Szűz Mária Szeplőtelen Szíve tiszteletére épült templomot plébániatemplomi rangra emeli. Az új plébánia hivatalos elnevezése a zalaegerszegi Szűz Mária Szeplőtelen Szíve Plébánia.

Kürnyek Róbertet – akinek hároméves kanadai tanulmányi ösztöndíja és a külföldi magyarság körében végzett lelkipásztori szolgálata befejeződött – az újonnan alapított zalaegerszegi Szűz Mária Szeplőtelen Szíve Plébánia plébánosává nevezte ki a főpásztor.

Az ünnepélyes megalapítására 2013. augusztus 11-én került sor.

A Szűz Mária Szeplőtelen Szíve Plébániához tartozó utcák

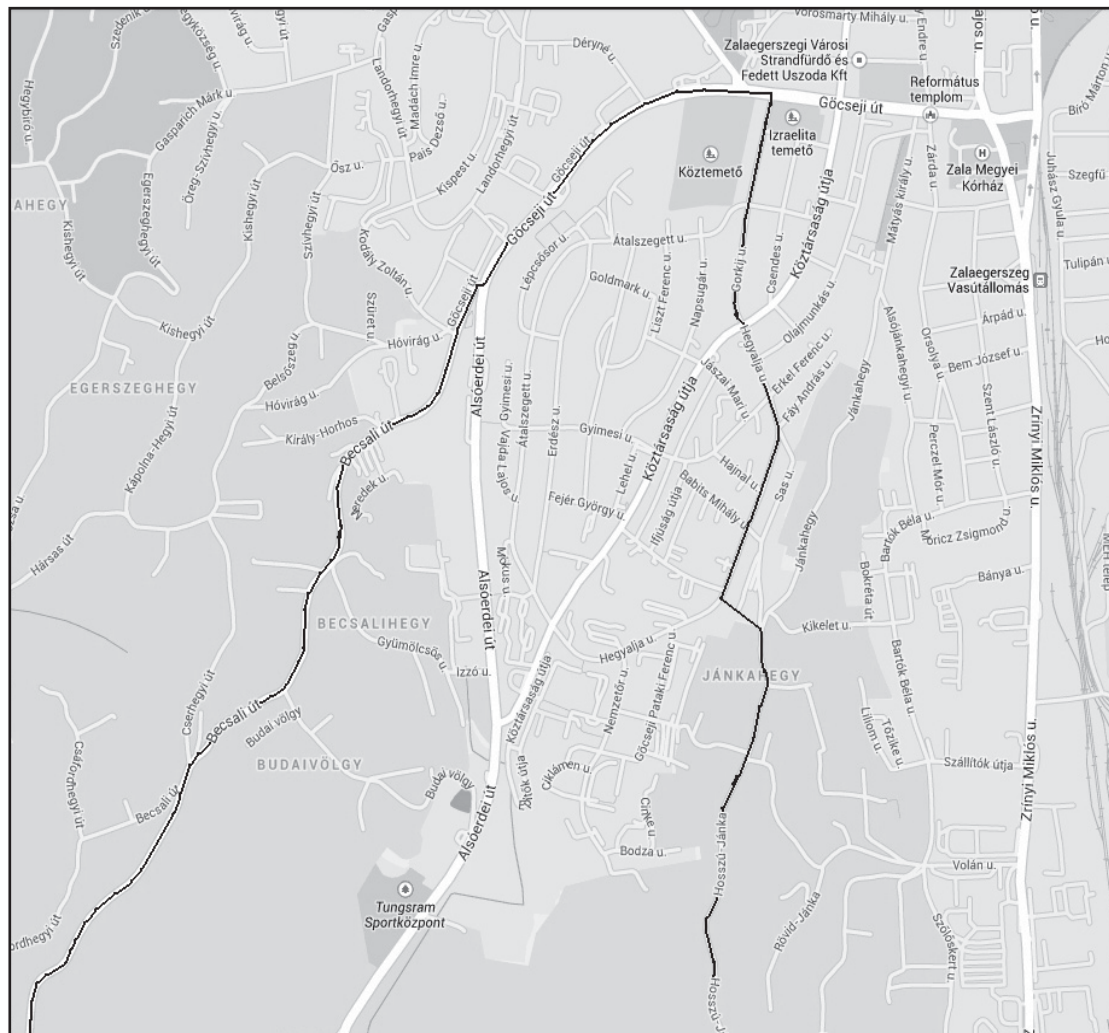
Zalaegerszegi Mária Magdolna Plébániától átvett utcák:

Alsóerdei út
Apáczai Csere János tér
Átalszegett utca: 10/a sz.-tól
Babits Mihály utca
Balassi Bálint utca
Bodza utca
Borostyán sor
Ciklámen utca
Cinke utca
Csutor Imre utca
Építők útja
Erdész utca
Erkel Ferenc utca: páros oldal 18/a sz.-tól, páratlan oldal 23. sz.-tól
Fejér György utca
Gálafeji utca
Goldmark Károly utca
Göcseji út: páros oldal a 6. sz.-tól
Göcseji Pataki Ferenc utca
Gyimesi utca

Hajnal utca
Határjáró utca
Havasi gyopár utca
Hegyalja utca
Ifjúság útja
Jászai Mari utca
Köztársaság útja: páros oldal 14 sz.-tól, páratlan oldal 19. sz.-tól
Lehel utca
Lépcsősor utca
Ligetszépe utca
Liszt Ferenc utca
Mészáros Lázár utca
Mókus utca
Napsugár utca
Nemzetőr út
Olajfa utca
Pálóczi Horváth Ádám utca
Sövény utca
Stromfeld Aurél utca
Vajda Lajos utca
Varkaus tér

A Zalaegerszegi Jézus Szíve Ferences Plébániától átvett utcák:

Aranyeső utca
Azáleás utca
Bazitai út
Becsali út
Budai völgy utca
Futrinka utca
Gyöngyvirág utca
Gyümölcsös utca
Izzó utca
Jázmin utca
Lukahegyi utca
Meredek utca
Nimród utca
Százszorszép utca
Toposháza utca
Vakaroshegyi utca

A Plébánia címe:

Zalaegerszeg,
Átalszegett u. 100.

Email címe:

zeg3@martinus.hu

Hivatali idő:

keddtől péntekig:
16-17 óra között
Telefon:
92/320-626

A heti miserend:

Hétfőn és szombaton:
reggel 7 órakor,
kedden, szerdán, csütörtökön és pénteken:
18 órakor,
vasár- és ünnepnap:
11 és 18 órakor

A téli időszámítás kezdete-
kor a kezdési időpon-
tok változhatnak.

A Notre Dame Kongregáció és a Társult Tagok nemzetközi találkozója

Zalaegerszeg, 2013. július 7-től július 13-ig

A világ 16 országából, 4 kontinenséről érkeztek Zalaegerszegre a Notre Dame Kongregáció fogadalmas nővérei és Társult (világi) tagok. (Vietnám, Kongó, Brazília, Belgium, Franciaország, Németország, Szlovákia, Zöldfoki-szigetek). A Notre Dame zárda épületében, a Mindszenty iskolában volt az 50 vendég elhelyezése.

2008-ban a Rend Általános Nagykáptalanján, Szombathelyen vettek részt, melyet 2010-ben Brüsszelben a Társult Tagok első találkozója követett. Már ott tervezték, hogy következő találkozójukat Zalaegerszegen tartják. Tanácskozásuk céljával a Notre Dame Kongregáció és a hozzájuk Társult Tagság nagy családja: hivatásuk, eszmeiségük lelki megerősítését, kölcsönös személyi megismerését tűzték ki, az alapítók, **Fourier Szent Péter** és **Boldog Le Clerc Alexia** anya szellemében, a testvéri és apostoli munka folyamán.

A szabályzatok középpontjában a szeretet áll! Senkinek semmilyen módon nem ártani és amennyire lehetséges, mindenkivel jól tenni! (FP.) „Hivatásom a nevelés” – ez volt Alexia anya jelmondata, kiegészítve lelki indítatásával: „Isten szeretete elé semmit ne tégy!”

A Találkozó résztvevői július 7-én érkeztek Bécsbe repülővel, és onnan utaztak Zalaegerszegre autóbusszal **Simon Viktória** francia-angol tanárnő és **Tóthné Fayet Marie** francia tanárnő vezetésével. A Mindszenty Gimnázium tanárnői a tanácskozás alatt a tolmács feladatát is ellátták.

A közös ebéd után **Csordás Róbert** Igazgató Úr üdvözölte a vendégeket. Köszöntőjében kiemelte, hogy a zalaegerszegi Notre Dame Mindszenty iskola Európában egyetlen, ahol fogadalmas nővérek is taníthatnak. A tantestületben Társult Tagok is vannak. Az 1948-as államosítás hosszú évtizedei után 1993-ban kapta vissza a szerzetes Rendház több éves részletekben az épületet.

2013. augusztus 28-án ünnepi az iskola az újraindítása 20. évfordulóját. A Mindszenty Iskolának két tagiskolája van: Búcsúszentlászlón és Salomváron.

Az iskolák szellemiségükben Szűz Anya imádságos követésében a Notre Dame Kongregáció alapítóinak lelkiségét valósítják meg.

Délután **Debeaupre Françoise** rendfőnöknő előadásában vetítéssel kísértve a Notre Dame szerzetesrend történetét mutatta be. Az előadást kísérő film bemutatta eredeti képekkel a Notre Dame Kanonokrend elterjedését Lotharingiában, Francia- és Németországban. A képek a még meglévő 400-500 éves templomokat, zárdákat és az Alapítók első iskoláit ábrázolták. Magyarországon 1747-től Pozsonyban volt az első zárdája és iskolája.

Françoise nővér előadása után a csoportmunka kezdődött. Az úgynevezett csoportmunka, közösségépítő program minden délután öt csoportban történt. A csoportunkat Françoise nővér állította össze és adott témából megbeszéltük események, napi előadások tartalmát, hatásait.

A csoportok több nemzetiségűek voltak. A mi csoportunkban volt belga, brazil, kongói, vietnámi és magyar társult tag. Főleg a belga és brazil társakat érdekelte a Magyarországot bemutató előadás után az egyház és állam viszonya hazánkban. A beszélgetés alatt és után prezentáció készült, közösen írott szöveg vagy stilizált kép formájában. Az öt csoport munkáit közösen összegeztük

Françoise és Therese nővér vezetésével.

A hétfői nap este az iskoláról bemutatott előadással zárult. A Mindszenty iskola tanulói színdarabot mutattak be **Boldog Alexia** anya és **Fourier Szent Péter** nevelői lelkiségének átmentéséről a történelem viharos és békés századain át napjainkig.

2013. július 9. kedd.

Imával kezdtük a napot, a tornaterem közepén elhelyezett nagy, szív alakban égő mécseseket körbeállva. Saját anyanyelvünkön mondtuk a „*Miatyánkot*” és énekeltük el a kedves vietnámi dalt: „*Te neveld fel őt...*”.

Délelőtt **dr. Tóth Gábor** egyetemi tanár „*Magyarország története*” című előadása következett francia nyelven, magyar fordítással. A Tanár Úr előadása nagy tetszést aratott, melyet e gondolatokkal zárt: „*Jó lenne, ha a nagyvilágban Magyarországról hallanának, nem csak a Tokaji bor, a puszta és a Balaton jutna eszükbe, hanem nemzeti küzdelmeink, nemcsak céljaink, valamint a szellemi és fizikai munkásságunk eredményei.*”

Kedd délelőtt folyamán **Gyutai Csaba** Polgármester Úr érkezett meg. A vendégek üdvözlése után hosszasan bemutatta Zalaegerszeg város történetét napjainkig. Tájékoztatta a vendégeket a város közép- és felsőoktatási terveiről, az ipari, gazdasági, sportolási és kulturális lehetőségeiről. Az érdeklődő fejlesztési és gazdasági élethez kapcsolódó kérdésekre ezután válaszolt.

Délután **Françoise nővér** a Notre Dame Kongregáció és a Társult Tagság Franciaországban címmel tartott előadást. Európát a vallási élet gyengülése jellemzi, mely visszahat a szerzetes közösségekre is. A Kongregáció évek folyamán Franciaországban világi tanároknak adta át iskoláit. A tantestületek megőrzik az Alapítók szellemiségét, melyben segítenek a fogadalmas nővérek és a Társult Tagok.

Françoise nővér térképen mutatta be volt iskoláik megoszlását Francia-

(folytatás az 5. oldalon ⇨)

(⇨ folytatás a 4. oldalról)

ország területén: Normandia, Párizs, Reims, Hymen, Honfleur, Nancy. Az iskolák kisgyermekkortól érettségiig oktatnak. Franciaországban jelenleg 37 fogadalmas nővér és 47 Társult Tag van. A Társult Tagok a fogadalmas nővéreken keresztül ismerik meg a Kongregációt, és az Alapítóknak, **Fourier Szent Péternek** és **Boldog Alexia** anyának szellemiségét.

A Társult Tagok csoportokban beszélnek meg a pedagógiai, szociológiai feladatokat. Az apostoli nevelőmunkában részt vesznek a szegény sorsú, külvárosban élő gyermekekkel való foglalkozásban, játékban. Segítenek a kevés számú fogadalmas nővérnek a katekizmus tanításban, kórházi lelki gondozásban, öregek látogatásában. Évente találkoznak vezetőjükkel a vikáriussal, hogy összehangolják feladataikat. Regionális találkozót tartottak Reimsben, Mirecourtban, **Fourier Szent Péter** bazilikájában. A találkozókat közös imával fejezik be. „Minden szereteteket Istenben legyen!”

Notre Dame Kongregáció és Társult Tagok Belgiumban

Belgiumban csak 23, idős fogadalmi nővér él. Kolostorukat nem tudták fenntartani, szociális otthonba költöztek. A Notre Dame kongregációnak iskolája Belgiumban nincs. 20 Társult Tag van szociális és gondozó munkát végeznek. Szeretettel, nagyon gondosan dolgoznak az idősek és ápoltak között. Régi kolostoruk helyén a Társult Tagok segítségével szociális otthon létesült. A belga társult Tagok szervezték az első találkozójukat 2010. júliusában, Brüsszelben. Ezen részt vettek tagok Németországtól a Zöldfoki-szigetekig.

Ekkor határozták el, hogy három év múlva ismét nemzetközi találkozót szerveznek az együttműködés szellemében. Jelen évben Magyarországra esett a választás. Minden nap imát mondanak a lelki egységért: „Engedd Uram, hogy szívembe fogadjalak.” (**Alexia** anya imája)

Taizéi imaóra zárta a második tanácskozási napot. Az előadások és a vetítések után az alkonyodó estében a kápolnába mentünk, ahol az oltár lépcsőin több sorban égő mécsesek voltak elhelyezve

és mögöttük világított a kereszt. Rajtunk kívül a kápolnában meghívott fiatalok is voltak, akik gitárral és fuvolával kísérték az éneket. Az ismert Taizéi dalokból énekeltük: „várj és ne félj...”, magyarul, latinul állelúját és Laudátét...

Pál apostol Efezusiakhoz írt levelét és hosszabb könyörgést fiatalok olvasták fel. Az énekek, imák között csend: elmélyedésre, megnyugvásra buzdított. **Gázai Doroteusztól** egy megindító lectürt olvastak francia, angol, spanyol és magyar nyelven. „Minél inkább megközelítik Istent, annál közelebb kerülnek egymáshoz. És minél közelebb kerülnek egymáshoz, annál inkább megközelítik Istent!” A Miatyánkot mindannyian saját nyelvünkön mondtuk el. „Bizakodjatok, jó az Úr, jósága éltet...”

2013. július 10-én, szerdán reggel dr. Veres András püspök úr érkezett, akit **Francoise nővér**, főnöknő üdvözölt a kápolnában és előadása megtartására kérte. A püspök úr „A magyar Egyház és állam viszonyáról” tartott előadást az 1948-as évektől napjainkig. Beszédét magyar nyelven mondta, melyet azonnal két tanárnő fordított franciára.

A beszéd elhangzása után püspöki szentmise következett, melyen magyar miseének mellett latin, francia, angol, spanyol nyelven hangzottak el a könyörgések. A szentmise alatt végig több nyelven, de egy szívvel dicsértük mi Urunkat. Az Agnus Dei könyörgéseire latin és különböző nyelven válaszoltunk: „Isten legyen számunkra minden.” Az ünnepélyes szentmisét agapé és baráti beszélgetés követte.

A Notre Dame Kongregáció és a Társult Tagok Vietnámban

Vietnámban közel 80 éve vannak Notre Dame Kongregáció nővérei. A háborúk után államosították iskoláikat, de a nővérek társadalmi kezdeményezés formájában nevelőmunkát folytattak a rászorulóknak. Amint lehetett, adományból nagyon egyszerű iskolákat nyitottak, főleg városokban csavargó gyermekek számára. A nővérek nagyon fontosnak tartják a tanítást és a szegény családok állandó segítségét.

Dél-Vietnámban 21 Társult Tag van, ők hosszú évek óta együtt dolgoznak a

nővérekkel. A Társult Tagok létrehoztak egy alapot a szegény családok segítésére és minden területen nagy gondot fordítanak a nehéz helyzetben élők, betegek segítésére. A kórházban nemcsak rendszeresen látogatnak, hanem részt vesznek az ápolásban is.

A Társult Tagok a nővérekkel együtt ünnepélyessé tervezik a gyermekek elsőáldozását és ilyenkor is a Társultak vendégelik meg a gyerekeket. A nagy társadalmi különbségek miatt már az iskolás gyermekeket is ránevelik az irgalmas szeretet szolgálatára, egymás segítésére. **Marie Alexia HONG Qui nővér**, Generális anyja írja: „Nekünk, Krisztus követőinek szívünkben helyet kell csinálnunk a társadalom periferiájára szorult embereknek! ... apostoli buzgósággal és emberbaráti szeretettel kell élnünk, mert ezek segítenek megőrizni az Isteni fényt és azt továbbadni a körülöttünk élőknek!”

A Notre Dame Kongregáció és a Társult Tagok Brazíliában

Brazíliában 1992-ben alakult a Társult Tagság, amikor a gyógyónő-vénygyűjtő asszonyok kérték a Notre Dame nővérek segítségét az alternatív gyógyászathoz. A Kongregáció nővérei csoportot alakítottak a szegények megsegítésére. A tagok száma bővült, háziasszonyok, tanítónők, mezőgazdasági dolgozók is társultak és egyre több család- és szegénygondozói munkát is végeztek. Mélyebb hitéletet éltek, Szentírást olvastak, keresték a keresztény igazságot és megélték a segítségnyújtás örömét.

A nővérek ismertették velük az Alapítók életét: „Tegyük a legtöbb jót, amit lehet!” A nővérek a Társulati Tagokkal szegény indiánokat, földnélküli parasztokat tanítottak esti iskolában. 2012-re eredményes társulati munkájuk elterjedt Dél-Brazília mellett az északi területekre. Egész társulati háló létesült „Alaista” néven tanító, segítő munka érdekében.

Július 11-én Budapestre kirándultak a vendégek. Megtekintették a Mátyás templomot, sétáltak a Halászbástyán és a Várnegyedben. Majd a Hősök tere, a Szent István Bazilika és a belváros volt úti céljuk.

(folytatás az 6. oldalon ⇨)

(⇐ folytatás a 5. oldalról)

2013. július 12-én, péntek délelőtt **Francoise nővér** befejező összegzésével zárult a Notre Dame Kongregáció fogadalmas nővéreinek és a Társult Tagoknak hatnapos, nemzetközi találkozója. Testvéri szeretet, érdeklődés, kapcsolatteremtés jellemezte a személyes ismerkedés napjait az Alapítók szellemében. Véleményezték, ahol a világban csökken a fogadalmas nővérek száma, azon a helyeken a Társult Tagságot kell felkészíteni a Kongregáció munkájára.

A befejező összegzés után következett az utolsó gyertyagyújtás, az elkö-

szönés kedves perceivel. Ezután együtt elimádkoztuk anyanyelvünkön a Mi-
atyánkot és elénekeltük a kedves vietná-
mi dalt: „*Te neveld őt fel...*”

Ebéd után a vendégek Hévizre és Keszthelyre kirándultak.

2013. július 13. szombat

Útra készen jöttek a kedves Nővérek és a Társult Tagok, indultunk a szentmisi-
sére a kápolnába. **Kovács József**, nem-
rég felszentelt fiatal pap újmisést muta-
tott be. Koncelebráltak **Molnár János** és
Németh Csaba káplán atyák és **Stróber
László** apátplébános úr. Mind a három
fiatal pap a Mindszenty József Gimnázi-

um tanulója volt és itt érettségiztek.

A szentmisén lélekben hálát adtunk a Notre Dame Kongregáció és a Társult Tagok nemzetközi találkozásának sikeréért. Őrizzük meg a szent Alapítók eszményeit: „Isten és embertársaik javára és szolgálatára gyakorolni mindazt a jót, amit lehet!” „*És Isten szeretete elé semmit ne tégy!*” (**Alexia** anyja)

A szentmise után elköszöntünk kedves Vendégeinktől, akik autóbusszal a bécsi repülőtérre utaztak és onnan hazájuk, otthonuk felé.

Jász Lajosné Margit néni

Kötelességeink a hittel szemben

A hit olyan valóság bennünk, amely Isten ajándéka, de közreműködésünket is kívánja. A hit létrejöttében nagy szerepe van az értelemnek és az akaratnak. Ha kialakult egy szilárd hit bennünk, az még nem jelenti, hogy ez mindig így marad, és nem kell többé foglalkoznunk vele (aki áll, vigyázzon, hogy el ne essen 1Kor 10,12). Törödnünk kell vele, ápolnunk, növelnünk, erősíteniünk szükséges.

Hitünket érheti – és éri is – támadás, kísértés kívülről és belülről egyaránt. A támadásokat vissza kell verni, a kísértéseket le kell győzni.

A hitnek nincs félnivalója sem a tudománytól, sem a felfedezésektől. Nincs semmi és senki, aki a hitet meg tudná cáfolni. Ha valaki elhagyja a hitét, az azért történhet, mert nem ismeri eléggé, vagy vétkezett a hit ellen (hagyta gyöngülni személyes kapcsolatát Istennel). A legtöbbször az ember nem értelmi megfontolásból hagyja el hitét, hanem lelkiismeretével össze nem egyeztethető, tisztességtelen, gyávaságból, megalkuvásból, gonoszságból eredő kompromisszumok miatt. Nemcsak a hitetlenség, istentelenség áll szembe a hittel, hanem az erkölcstelenség, mindenfajta gonoszság. Nagyon kell vigyáznunk a kevélységre, különösen akkor, ha valaki nagyon okosnak tartja magát. Nagy veszély a hitre az imádság, az elmélkedés, az istentisztelet elhanyagolása. Nem elég a veszélyeket elkerülni és megőrizni hitünket úgy,

ahogy van, hanem feladatunk, hogy tökéletesebbé, erősebbé tegyük (kapott talentumok elásása vagy kamatoztatása Mt 25,14-30). A bennünk lévő hitet tanúlással és kegyelmi étellel tudjuk növelni.

Nemcsak a saját hitünkkel kell foglalkoznunk, hanem mások hitével is törödnünk kell.

A missziós parancs (tegyetek tanítványommá minden népet) nemcsak a mennybemenetelkor jelenlévő tanítványokra vonatkozik, hanem minden megkeresztelt emberre. Ez alól senki sem vonhatja ki magát.

Életünk – ha tetszik, ha nem – mások (munkatársak, ismerősök, barátok, szomszédok...) előtt zajlik, óhatatlanul befolyásol más embereket. Csak az a kérdés milyen irányban mutatunk példát. Ha azt látják, hogy tisztességes magatartást tanúsítunk mindenkivel szemben, ha megbízhatóak vagyunk munkánkban, emberi kapcsolatainkban, ha önzetlenek és segítőkészek vagyunk, akkor rajtunk, viselkedésünkön keresztül megtapasztalják a vallásnak az emberi életet meg-nemesítő, megszentelő erejét. Szimpatikusan tudjuk Krisztust képviselni az emberek között.

Ha valaki felkeres minket vallási kérdéseivel, mindig szívesen fogadjuk, és amit tudunk, azt mondjuk el neki. Ugyanez a helyzet, ha beszélgetés közben kerül szóba a hit és a társakban nem

A HIT ÉVE 2012
2013

gúnyt, ellenségeskedést, hanem érdeklődést lát az ember.

A hit terjedéséért, megerősödéséért imádkoznunk kell. Ez vonatkozhat egyes emberre – családtagra, ismerősre, barátokra, munkatársra –, de a hívó és a nem hívó emberekre is. Ez is része az én hitemnek, hiszen csatlakozom Isten egyetemes üdvözítő tervéhez és részt is veszek benne.

Forrás:

Haag, Herbert: Bibliai lexikon Szent István Társulat 1989.

Léon-Dufour, Xavier: Biblikus teológiai szótár Róma, 1976.

Rahner, Karl: Teológiai Kiszótár Szent István Társulat 1980.

Szabó Gyula dr.: Dogmatika VI. kötet Főiskolai jegyzet. 2000.

Titi

75 éve történt...

Eucharisztikus Világkongresszus volt Budapesten Jubileumi virrasztás a Dunán.

A jubileumi év alkalmával ünnepi Egyházmegyei Eucharisztikus Kongresszust rendezett Vác május 10-ll-én. A szentmisének kettős jellege van: egyrészt az utolsó vacsora megújítása, másrészt Krisztus keresztdozatának megjelenítése. A megőrzött kenyérszínben jelenlévő Krisztus az Oltáriszentség = Eucharisztia. A Makrovilág Zarándok Utazási Iroda szervezésében hajós virrasztással a Dunán, illetve gyertyás körmenettel kapcsolódtak a zarándokok a Váci Egyházmegyei Kongresszusba. Több éve már, hogy közösségünk, a zalaegerszegi Szent Anna cursillós csoport, részt vesz hajós virrasztáson a Dunán. Nagy örömről szolgál, hogy csoporton kívüli testvérek is évről-évre többen csatlakoznak hozzánk. Zalaegerszegről 24 fővel indultunk, a fővárosba még ketten csatlakoztak hozzánk.

Kora délután, fél 5-kor VENI SANCTE szentmisén vettünk részt a Szent István bazilikában. A szentmise kezdetén Madari Gyula, a Makrovilág igazgatója köszöntötte az ország minden részéről érkezett zarándokokat. A szentmisét Tamási József kartali c. apát-plébános úr mutatta be, aki a hajó lelkipapja volt. Megemlékezett a jubileumi évfordulóról, annak jelentőségéről, összetartó erejéről. Május hónap lévén köszöntötte a Szűzanyát, Égi Édesanyánkat, aki az első tabernákulum volt, hiszen szíve alatt hordozta Isten Fiát.

A szentmise után napsütötte időben indultunk a Vigadó téri hajóállomásra, a Nyugat Magyarországi Egyetem (Győr) vallási turizmus nap-pali tagozatos hallgatóinak vezetésével. Három leány és egy fiatalember volt Madari igazgató úr segítője. A hajó fél 7-kor indult a csendes Duna vizén. Az igazgató úr és a plébános atya ismételtén köszöntötte a zarándokokat, sok kegyelmet kívánva az út során.

Az Oltáriszentséget a hajó fedélzetén helyezték el, virágokkal feldíszítve. A szentségimádási órákban elmélkedések, imádságok, énekek hangzottak el. Észre sem vettük az idő múlását a lelkeket felemelő miliőben, amikor kikötöttünk Szentendrén. Még világos volt, a hajón jelenlévő Oltáriszentség tiszteletére szóltak a harangok, bennünket pedig a Duna parton szeretettel vártak a szentendrei testvérek a fiatal káplán atya vezetésével, aki megérkezésünk után a szentségimádást vezette a Péter-Pál templomban. A szertartás befejezésekor már besötétedett. Fejet hajtottunk II. János Pál szobra előtt a templomkertben.

Nagyon kellemes, csendes időben kötöttünk ki Vácot, körmenetben vonultunk a székesegyházba, ahol már nagyon sokan voltak, mivel az Egyházmegyei Kongresszus rendezvényeit pénteken és szombaton tartották. Az éjjeli szentmisét a gyönyörű székesegyházban dr. Varga Lajos váci segédpüspök úr mutatta be, emlékezve a jubileumi évfordulóra. A szentmise után gyertyás körmenettel a piaristák templomába vonultunk, ahol a házigazda atya az éjszakai órában szeretettel fogadott bennünket. Közös ima és ének után a hajóállomásra mentünk. Hajnali 3 órakor indult a hajó a váci Duna-ágon Budapestre. A mintegy 200 fős zarándok csoport az együtt töltött órák alatt nagyon lelkes volt. Ébren, virrasztással töltöttük az éjszákát. Imával, énekekkel adtunk hálát az

Oltáriszentségben köztünk lévő Úrnak a kegyelmekért, amiben az út során részesültünk. Pirkadatkor kötöttünk ki a Battyhány téri hajóállomáson, ahol a hajó kapitánya is elkészönt tőlünk. A zarándokút befejezéseként a Szent Anna templomban Tamási plébános úr mutatta be a szentmisét, Madari igazgató úr pedig ellátta a ministráns feladatokat. Plébános úr megemlékezett Szent Annáról a nagymamák védőszentjéről is. A hálaadó szentmise a TE DEUMMAL és áldással ért véget. Tamási József plébános úr az út során kedvességével, humorával, jó kedéllyel és érces énekhangjával nem hagyta lankadni figyelmünket. Elmélkedései, Madari Gyula igazgató úréval együtt megszívlelendők, tanulságosak voltak. Ugyanígy az egyénileg, a jelenlévő hívek által mondott imák is.

Külön öröm volt látni és hallgatni a fiatal egyetemi hallgatókat. Az ő jelenlétük biztosíték arra, hogy lesznek szakemberek, akik megfelelő tudással és hittel szervezik majd a zarándokutakat.

Befejezésként igazgató úr megköszönte Tamási atyának a lelki vezetéset, a zarándokoknak a fegyelmezett részvételt és mindenkinek szerencsés hazatérést kívánt.

Ezen a hosszú éjszakán jó volt együtt lenni, érezni a közös ima, az összetartozás erejét. Volt idő elcsendesedni, lélekben és testi valóságban az Úr felé fordulni. Elmondani esetleges fájdalmainkat, bánatunkat, de megosztani vele örömről, kifejezni hálánkat.

A lelki feltöltődéstől észre sem vettük az álmatlanságot, a fáradtságot.

A délelőtti órákban vettünk búcsút a fővárostól abban a reményben, hogy jövőre ismét együtt lehetünk a Dunán.

*Bangó Józsefné
Szent Anna cursillós csoport*

Édesanyánk, Mária

Nem lehet az Egyházzal beszélni anélkül, hogy Szűz Máriáról ne beszéljünk, és nem lehet Máriáról beszélni anélkül, hogy ne szólnánk az Egyházzal. A kapcsolat Mária és az Egyház között azért olyan szoros, mert több szinten valósul meg az egység, több szalon át történik a kötődés. Igaz, hogy a szeplőtelenül fogant Mária már az Egyház születése előtt létezett, hogy Máriában mindaz előbb megvalósult, ami később valósággá lett az Egyházban is, hogy Mária már az Egyház léteztetése előtt befogadta Méhébe az Isten Fiát. De talán azt is állíthatjuk, hogy az angyali üdvözlés percében Máriában elrejtve, mintegy csíra formájában jelen volt már az Egyház is. Talán azt is állíthatjuk, hogy volt egy pillanat az üdvösségtörténet során, amikor az Egyház egyetlen személyből állt, és ez a személy Mária volt. Amikor Jézust keresztre feszítették és tanítványai elfutottak, Mária volt egy személyben az ószövetségi választott nép maradványa és Isten új népének, az Egyháznak első virága. S amikor Jézus Máriának adta egyetlen hűséges apostolát, Jánost e szavakkal: „Asszony, ímé a te fiad”, Jézus valamennyi tanítványa, az egész egyházi közösség anyjává tette Máriát. De éppen az „Asszony” szó használata mutatja, hogy Jézus egyúttal jelképpé is emelte saját édesanyját, az Egyházanya jelképévé. Amikor a kereszten függő Jézusra, az új Ádámra Isten a halál álmát bocsátotta, és a katona lándzsája nyomán Jézus átszúrt oldalából vér és víz folyt ki, ennek az új Ádámnak az oldalából a keresztség és Eucharisztia szentségei képében az új Éva, az Egyház lépett elő, s ezt az új Évát, ezt az új Asszonyt képviselte Mária személye a kereszt lábánál. Mária, a tökéletes teremtmény és a legszentebb ember, az Egyházat mindig a saját maga szentségében mutatja be, és a maga szűzi termékenységében az Egyház-anya szűzi tisztaságát és kimeríthetetlen termékenységét engedi látni. Mária egyszerre a legszentebb személy

és az Egyház jelképe. Ahogy Isten Mária által adta Fiát a világnak, úgy egyszerre csak Mária személye oltalmában és csak az Egyházban és az Egyház által juthatunk el Jézushoz. Vigasztaló tudat, hogy nem vagyunk egyedül sem mindennapos, sem rendkívüli küzdelmeinkben: minden harcunkat az Egyházban, a testvéri közösségben vívjuk, számtalan fivér és nővér áll oldalunkon és támogat bennünket, de legfőképpen a jóságos és hatalmas erejű anya, Mária oltalmaz, véd, segít minket minden gondunkban-bajunkban. A fontos csak az, hogy mi el ne szakadjunk ezektől az erőforrásoktól. A görög mitológiában olvassuk, hogy Gaea földanya-istennő gyermekei, a gigászok verhetetlenek voltak mindaddig, amíg érintkeztek a földdel, anyjukkal, mert minden új érintkezéssel a földanya új erővel töltötte el őket. Herkules tudta ezt a titkot, és amikor Antaeus gigással mérte össze erejét, úgy fogott ki rajta, hogy birkózás közben felemelte a földről és a levegőben végzett vele. Az Egyház és azon belül Mária a mi életadó földanyánk. Amíg érintkezésben vagyunk vele, nem érhet igazi baj, mert általa állandóan isteni erő tölt el bennünket. Ha azonban a Sátán-Herkulesnek sikerül minket elválasztani az Egyháztól és Máriától, elveszítjük erőnket, s az ellenség könnyen végez velünk. Vae soli! Jaj az egyedül-maradónak!

Gondunkat viseli Mária örömben és bajban, de nem kényeztet bennünket, amint Jézus sem kényeztette őt. Ha összegyűjtjük az evangéliumi helyeket, ahol Jézus édesanyjával vagy őróla beszél, nem sok gyengédséget találunk szavaiban édesanyja iránt. Először a tizenkétéves Jézust halljuk szüleihez szólni. Miután Mária és József megtalálták a templomban, Mária szemrehányóan mondja Jézusnak: „Gyermeke, miért tetted ezt velünk? apád és én szomorúan kerestünk téged” Jézus az engedelmes fiú nem várt ridegséggel válaszol: „Miért kerestetek? Nem tudtátok, hogy nekem Atyám dolgaiban

kell fáradoznom?” (Lk 2,48-49). De miután ezt mondta, „visszatért Názaretbe és engedelmeskedett nekik” (51.v.). A kánai menyegzőn az élesszemű nő, Mária az, aki észreveszi, hogy fogytán van a vendéglátók bora, és ő szól Jézusnak: „Nincs több boruk”. Jézus első magatartása ismét elutasító: „Asszony, mit akarsz tőlem? Még nem jött el az én óráim”. De Máriát nem zavarja Jézus válasza. Utasítja a szolgákat, tegyék azt, amit a fiam mond, és meg is történik Jézus első csodája (vö. Jn 2,1-11). Két evangéliumi epizód azt az érzést kelti bennünk, mintha Jézus nem értékelte volna eléggé vérségi kötelékét Máriával. Egy nap édesanyja és rokonai keresik Jézust, amikor Ő épp egy házban tanít. A zsúfolt szobában valaki az ajtóból szól Jézusnak, hogy anyja és rokonai beszélni akarnak vele. Jézus válasza meglepő: „Ki az anyám és kik a rokonaim?” Kezeit hallgatói felé kitérve folytatja: „Ezek az anyám és a rokonaim! Aki teljesíti mennyei Atyám akaratát, az nekem mind testvérem, nővérem és anyám” (vö. Mt 12,46-50). Jézus másik hasonló állítására az alkalmat az az asszony adta, akinek talán nem volt sok öröme saját gyermekeiben, mert szinte irigylve Jézus anyját, így kiáltott Jézusnak: „Boldog a méh, amely kihordott, és az emlő, amelyet szoptál!”. Jézus visszadobta a dicséretet: „hát még azok milyen boldogok, akik hallgatják az Isten szavát és hűségesek is maradnak hozzá” (vö. Lk 11,27-28). De senki sem teljesítette olyan hűségesen az Atya akaratát, senki sem tartotta meg olyan tökéletesen Isten szavát, mint Mária, s így Jézus anyja ezen a réven is a legboldogabb és legközelebb áll Fiához. Jézus utolsó szava anyjához a keresztről hangzott el: „Asszony, nézd, a te fiad” (Jn 19,26). Vigasztaló, gyengéd szavakat várnánk Jézustól ebben a szomorú órában. Ehelyett Jánost bízta Mária gondjaira, őt adja fiául maga helyett, idegen férfit édes fia helyett, szolgát az egek Ura helyett, egyszerű gyarló

(folytatás a 9. oldalon ⇨)

(↔ folytatás a 8. oldalról)

embert az Isten fia helyett. Jézus nem szeretett jobban embert Máriánál, aki egyszerre volt édesanyja és a legszentebb teremtmény, mégis nehéz életet, kereszthordozó sorsot adott neki. Ez az isteni pedagógia. Isten kemény szeretettel szereti övéit, nem kényezteti őket. Ez a kemény szeretet nincs híjával a gyengédségnek, bensőségnek, meghittségnek, de ugyanakkor igényes szeretet, mely magasra teszi a mércét és nem engedi, hogy az ember ellaposodjék, mely adottságainkból és képességeinkből a lehető legtöbbet akarja kihozni. Azt akarja, hogy életünk ne posványos állott víz legyen, hanem inkább zúgó hegyi patak, tele mozgással, frissességgel, lendülettel. Szűz Mária

lourdes-i jelenései során Bernadette Soubirous-nak, a tizennégy éves francia kislánynak szinte áthághatatlan akadályokat kellett leküzdenie, hogy Mária kívánságait teljesítse, de ennek ellenére Mária nem vonta vissza óháját. Ilyen szeretettel szeret bennünket is Mária, mindnyájunk édesanyja. Szükségben, bajban mindig számíthatunk rá, de ne várjuk tőle, hogy felelősségeink, kötelességeink alól felmentsen minket. Gazdag, tartalmas életet akar adni nekünk, nem könnyű életet.

Az Újszövetség hajnalán, a kezdet kezdetén Mária és az Egyház egészen egy volt, annyira, hogy az Egyház mintegy Máriában létezett. Mindezek végén pedig, a parúzia beteljesedésekor az Egyháznak ugyanabban a

dicsőségben lesz része, amelyet Mária már most birtokol. Most amikor az Egyház hajója a kezdet és a vég e két pontja között szinte szüntelen viharban halad előre, Mária számára a minta, akihez szentségben és tökéletességben hasonlítania kell, Mária az, aki édesanyjai gonddal segíti és vigyáz rá, Mária a Stella Maris, a Tenger Csillaga, aki irányt ad neki és vezeti célja felé. A mi személyes gondjainkban és viharainkban is mindig bizakodva tekintünk mennyei édesanyánkra, abban a biztos tudatban, hogy ha könnyű győzelmet, gyors eredményeket nem is biztosít számunkra, anyai gondoskodásával megóv minden bajtól és gondunkat viseli.

Tóth János káplán

A nyár folyamán a mellékoltároknál kicserélték a járólapokat, leverték a lábazatot és az új lábazat kiszáradása után megtörténik azok festése is.

Mariazei jubileumi vonatos zarándoklat

2013. szeptember 28-án (szombat) és szeptember 29-én (vasárnap).

Dr. Veres András megyéspüspök jubileumi vonatos zarándoklatra hívja a zarándokokat. A zarándoklat úticélja Mariazell, az út fővédnöke Áder János köztársasági elnök. A mariazei zarándokvonat szeptember 28-án, reggel 5 órakor indul a Budapest-Nyugati pályaudvarról. Megáll Tatabányán, Győrben, Csornán, Sopronban, ahová egyházmegyéinkből autóbusszokkal csatlakozhatnak a zarándokok. A hitben való megerősödést és megújulást szolgálják az út alatti lelki programok, az ünnepi szentmise, a keresztút és az esti körmenet is.

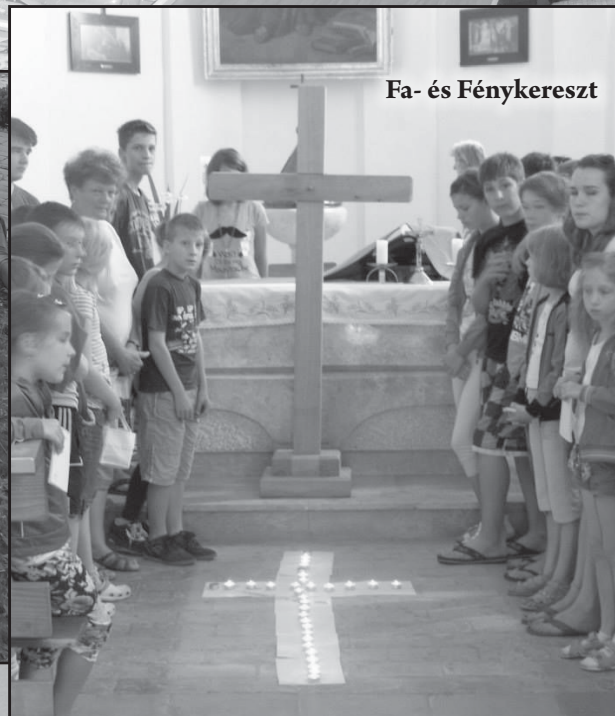
Részvételi díj: 16.990 Ft (a 18 év alatti fiatalok részvételi díja 7490 Ft). Az ár tartalmazza a vonatos utazás költségét, a helyi autóbusszos szállítást Mariazellbe és vissza, a zarándokfüzetet, a programok szervezését az utazások ideje alatt is, valamint a szervezett csoportkísérést.

Kereszt tövében

A Vének Tanácsa

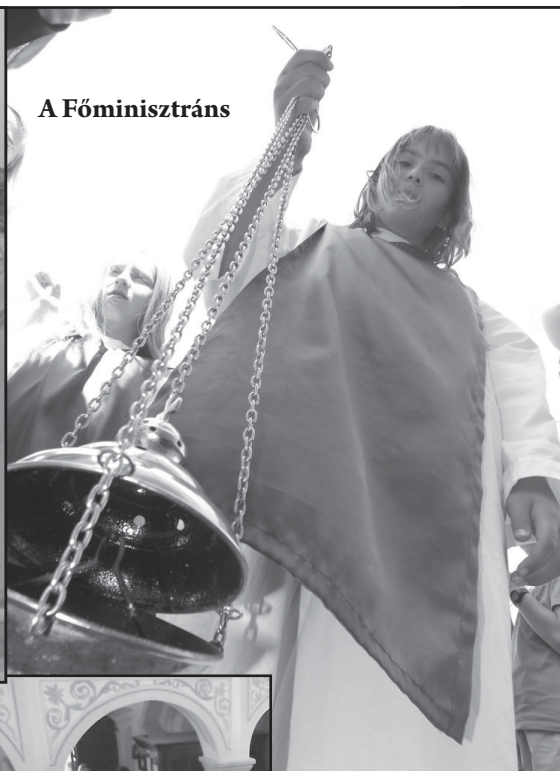
Fa- és Fénykereszt

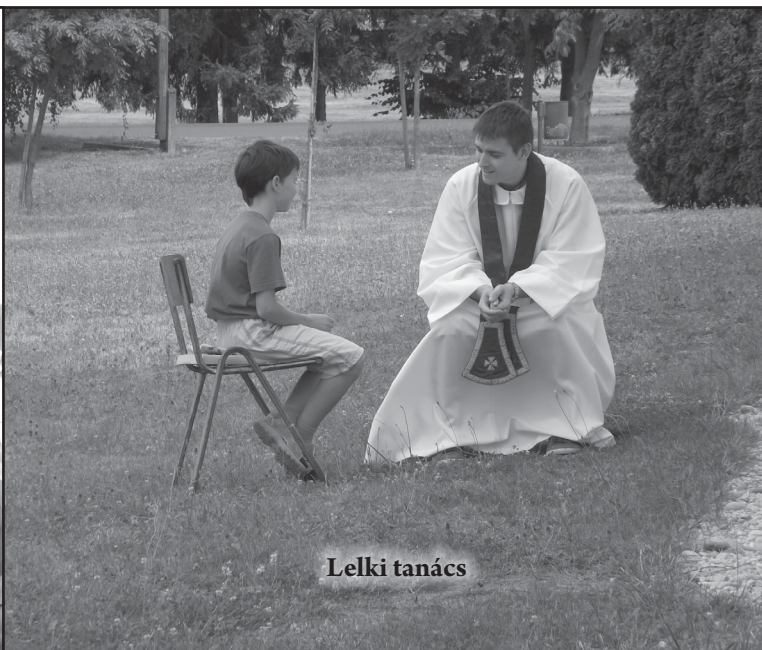
Nehéz a rejtvény

Mindszentysé

A Főminisztrás

Lelki tanács

Mise felülnézetből

k Szombathelyen

CSALÁDFESZTIVÁL 2013. szeptember 20-21.

2013. szeptember 20. (péntek) Városi Hangverseny- és Kiállítóterem

Felnőtt- és ifjúsági program

13³⁰ Fesztiválnyitás: Fiatal muzsikuskok zenekara

Besenczi Árpád a Hevesi Sándor Színház igazgatója

Néhány szó a Családfesztivál Alapítvány kiállításáról

Polgármesteri fesztiválnyitó: **Gyutai Csaba** polgármester

14⁰⁰ Dr. Veres András megyéspüspök köszöntője

Tehetséges gyerekek műsora

14³⁰ Mit várunk a kötelező etika oktatástól? **Balog Zoltán** miniszter előadása

15⁰⁰ A mese mindenkié **Kádár Annamária** előadása

16⁰⁰ – 16³⁰ Agapé a résztvevőknek / zenés háttér

16³⁰ A nevelés eszközei, értelme **Uzsálné dr. Pécsi Rita** előadása

17³⁰ Család – az emberré formálódás helye **Bíró László** püspök előadása

18³⁰ Összegzés valamennyi előadó és **Besenczi Árpád** szóvivő segítségével

19⁰⁰ **Bolyki Brothers** koncert

2013. szeptember 21. (szombat) Ady Endre Általános Iskola, Gimnázium és Művészetoktatási Intézmény

Felnőtt- és ifjúsági program

9³⁰ Fesztiválnyitás: fiatal muzsikuskok zenekara

Besenczi Árpád a Hevesi Sándor Színház igazgatója

Bemutakozik a 20 éves Mindszenty József Általános Iskola Gimnázium és Kollégium

10⁰⁰ Kiállításmegnyitó:

Ady Endre Általános Iskola, Gimnázium és Alapfokú Művészetoktatási Intézmény tanulóinak családdal kapcsolatos műveiből

10⁰⁰ Sport, mozgás, sportprogramok

vezeti: Ambrus László

10³⁰ Előadás:

Uzsálné dr. Pécsi Rita pszichológus

Művészet és nevelés – művészet a nevelés? Vannak-e eszközeink a nehezen kezelhető gyermek megközelítésére?

10³⁰ Nehezen kezelhető szülők, avagy mit tegyék, hogy megértsenek? **Nagy Magdolna** tréningje fiataloknak

11⁰⁰ Memória bajnokság

Selejtező

Gyermekprogram

9⁰⁰ - 12³⁰

Játszóház az Úrhajós Úti Óvoda óvónőivel

Zala-Depo: Mozgásfejlesztő, játékos programok (Ayres)

Kézművesházak:

fafaragás: **Konrád Lajos**

agyagozás: **Horváth Csaba**

marcipánkészítés, téstaformázás:

Báthory iskola tanulói

ollóvágta: **Lengyák István**

bábkészítés: **Némethné Balogh Ildikó, Nátránné Hegyi**

Györgyi

gyöngyfüzés: **Pótári Anna**

Lőrincz József játékmester logikai játéka

Szuperbringa-program

Közlekedés kisautókkal

Rendőrkapitányság Zalaegerszeg,

Polgári Szövetség Zalaegerszegért Bűnmegelőzési Közlekedési Szervezet

Légvár

12³⁰ – 13³⁰ E b é d

Felnőtt- és ifjúsági program

13³⁰ Előadás:

Kocsis Fülöp görögkatolikus püspök

Nevelés, ahol a család hiányzik – tapasztalatok a nevelőotthonokban

15⁰⁰ Előadás:

Ferge Béla tanár, zenész

Értékes, vagy csak divatos?

16⁰⁰ Előadás: Czakó Gábor

Ahogy a világot látjuk, és ahogyan látni lehetne

17⁴⁵ Előadás: Pap János

Az étel nélkülözhetetlen fűszere a só – az élet sója a humor

14⁰⁰ Memória bajnokság

Döntő

15⁴⁵ Jubileumi „Kiugró”

Szituációs játék **Debreczeny Csaba** és a Hevesi Sándor Színház színészeinek közreműködésével

17⁰⁰ Előadás

Koprive Tamburazenekar és tánc-ház Gyermekprogram

13³⁰ Kovács Kata zenés műsora

Bábjáték

Városi Hangverseny- és Kiállítóterem

13³⁰ Eszterlanc mesezenekar előadása

15³⁰ Családi tájékoztató verseny – kincskereső

16⁰⁰ Uzsonna

16⁰⁰ Várnagy Andrea/Farkas Zsolt

Zeneképelet – tanítás, és művészet (gyermekműsor)

(folytatás a 13. oldalon ⇨)

(↔ folytatás a 12. oldalról)

18⁴⁵ Térzene Városi Fúvószenekar
19⁰⁰ Ünnepélyes Gálaműsor
Gyutai Csaba polgármester ünnepi köszöntője
Várnagy Andrea / Farkas Zsolt esti műsora

Időtől független programok a nap folyamán:

- Versenyek, játékok, keresztretjtvény a XX. Családfesztivál ünnepén
- Lelki sarok – problémák megbeszélése segítő szakemberrel
- gyermekfelügyelet
- „Mesekalap” – a DFMK gyermek-könyvtáraival
- Könyves kuckó a JAVK gyermek-könyvtáraival
- Süti sarok – együtt „sütizhet” a család

Kovács József újmisé pap elmélkedése a papi hivatásról

Elhangzott 2013. július 13-án a Zárda kápolnában

Krisztusban Kedves Testvérek! „Az aratnivaló sok, de a munkás kevés” hallhattuk az évközi 14. vasárnap evangéliumában. Úgy gondolom, ez a mondat ebben a pillanatban helytálló, ha a világszerte mutatkozó paphiányra gondolunk, ugyanakkor, ha magunkra nézünk, azt mondom, hogy átlag feletti, talán csoda kategóriába sorolandó, hogy egy gimnáziumból, egy osztályból 3 papi hivatás is született.

Feltehetjük a kérdést: miért oly kevésbé vonzó a papi pálya és ennek ellenére miért érdemes mégis pappá lenni?

1. Miért kevés a munkás? Több oka is van ennek a ezek között a legkisebb talán, hogy állandó „ügyeletet”, készenlétet kíván. Az evangélium ugyancsak rávilágít egy alapvető okra: „Úgy küldelek titeket, mint bárányokat a farkasok közé.” A bárány és a farkas azonban nincsenek barátságban. A farkas megeszi a bárányt; a világ sem nézi jó szemmel a papokat, az Isten szolgáit. Maga Jézus megjövendölte, hogy lesznek helyek, „ahol nem fogadnak be titeket”. Akadnak hívek, akik nem nézik jó szemmel, ha a pap betér hozzájuk. Egyesek, babonás emberek, szerencsétlenségnek tartják, ha pappal találkoznak és ezt kifejezésre is juttatják. Nem egyszer társaságban szidják a papokat vagy felhánytorgatják hibáikat, sőt a média is kapva kap minden alkalmon, hogy valami szafos pletykának adhasson hangot és ezzel gyalázhassa az Egyházat. Mind-

ez elriasztja a készséges híveket. Ezek mellett egyre kevesebb a hívő keresztény család is, ahol vallásos szellem uralkodik, ezért támad kevés hivatás.

Meg kell tehát fogadnunk Jézus parancsát: „Kérjétek az aratás Urát, hogy küldjön munkásokat aratásába!” Végső soron Tőle függ, hiszen Ő hívja munkatársait, de imáinkkal elősegíthetjük, hogy mindig legyenek papjaink.

2. Miért érdemes mégis papnak lenni? Az evangéliumból ez is kitűnik. A sok megnevezés és ellentmondás ellenére is érdemes pappá lenni, mert – mint Jézus mondja – „nevetek fel van jegyezve a mennyben”. Tehát örök jutalom jár érte. Az igazi pap jól tudja, hogy a sok áldozat, amit Jézusért és a lelkekért vállalt, mennyországot szerez neki: a töviskorona, amit netán itt a földön viselnie kell, odaát a dicsőség koronájává változik.

Azért is érdemes vállalni a papi szolgálatot, mert ugyancsak Jézus szavai szerint „a gonosz lelkek is engedelmeskednek nektek”. A papok legyőzik a rosszat a világban a jó hatalmával s a kegyelem erejével. Ahol papok dolgoznak és fáradoznak, ott viaszszorul a rossz és jobb lesz a világ. Hogyan nézne ki a világ papok nélkül, amikor még papok mellett is ennyi rossz és bűn van benne?! Isten szolgái, a világ megszentelésének eszközei, hogy általuk az ember közelebb kerüljön Istenhez.

Nem mindegy, milyen papjaink vannak. Ezért jó papokért kell imád-

koznunk, akik mint az örök Főpap helyettesei, példaként tündökölnék Isten népe előtt. Imádkozzunk Jézus szíve szerinti lelkipásztorokért, mert ezzel saját, boldog keresztény életünket biztosítjuk.

Egy múlt századi szerzetesnő így imádkozott jó papokért: „Istenem, add meg valamennyi papnak Szent Péter hitét, Szent Pál szeretetét, Szent Ágoston világosságát, Borromei Szent Károly buzgóságát, Szalézi Szent Ferenc szelídségét, Páli Szent Vince alázatát. És miután életüket testvéreikért áldozták, nyerjék el a dicső koronát, melyet Isten hű szolgálóinak tart fenn.”

Szent papok – szent nép – szokták mondani. De szent papok csak szent népből támadhatnak. Buzgó keresztény életünkkel kell kiérdemelnünk jó papokat Istentől. Egy francia papírírja emlékezéseiben: „Ismerek egy falut, ahol 10 éve nincsen pap. A templom elhanyagolt, nem takarítják, a sekrestye bedőlt, a harang nem szól, a temető elnyeli a gaz, de főleg az emberek úgy élnek, mint az állatok: esznek, isznak alusznak dolgoznak Isten nélkül.” Bizony, mindenképpen megérzi Isten népe, ha nincsenek papjai.

Faulhaber bíboros írja: „Isten kegyelme az egyház által megszenteli a hívő ember életútját a bölcsőtől a sírig, megszenteli az élet nagy óráit a születéstől a halálig.” Krisztus papjai mellettünk állnak egész életünkben, mi is álljunk mellettük és támogassuk őket szent hivatásukban!

Ámen.

Böjte Csaba megrázó írása barátjának (2013. június 25.)

Ajánlom e gondolatokat egy barátomnak, aki sok pofont kapott mostanában, s azt hiszi, hogy összedőlt a világ. Pánikba esett, menekülne bárhova, ki ebből a romlott világból. Ahogy ő mondja, Nicaraguába. Megvilágosodni bárhol lehet!

A hegyekben, hol sok a fa, és jó a levegő. De semmiképpen sem eldugott tiroli villában, színes televízióval s szaunával. Van itt egy elhagyott bánya Kismuncselen, Dévától huszonnyolc kilométerre. Négyszáz bányász dolgozott ebben az ón- és rézérc bányában, fent a hegyek tetején. Két éve bezárták, s aki tehette, otthagyta a náddal és kátránypapírral fődött barakkokat. Sok az összedőlt üres barakk, de vannak még vagy harmincan-negyvenen, akik ott laknak. Egyfelől a csodaszép természet, másfelől a feltépett föld, elvérzett családokkal, emberekkel. Ott megtalálhatod Nicaraguát.

Helyetted lemosnék magamról minden festéket, felöltöznék nagyon egyszerűen, és egy hálósákkal, négy vekni kenyérrel kimennék oda, ahol megállt az élet. Az idióta kisgyermekkel elmennék málnát szedni, gombászni. Megtanulnék kosarat-, seprűt kötni Mariska nénitől, aki pont olyan fehér ember, mint mi, csak nincs senkije, és havi 160 ezer lej segélyből kellene megélnie. De ez lehetetlen: ő tudatosan készül az éhhalálra. Elbeszélgetnék szomszédasszonyával, akinek a rák az orrát teljesen leette. Ő nem tesz semmit, – szokja a halált. Megismerkednék Annamáriával, akinek nincs se apja, se anyja. Testvére nevelte fel, 15 évesen szülte első gyermekét egy részeges bányásznak, akivel olyan viskóban lakott évekig, amelybe esténként beengedték az állatokat is. Most sok az üres lakás, és máshol laknak, de férje ugyanúgy veri őt is az ostorral, akár az állatokat. Elbeszélgethetek arról, hogy anyósa hogyan örült meg, és futott meztenül a földeken, míg meg nem halt.

De azt is megbeszélheted vele, hogy valóban medve ette-e meg a négyéves kislányt az erdőben, vagy talán a kutyák? Ő még nincs húszéves, de két gyermekével már olyan sokat élt, mint más száz év alatt. Szintén itt lakik egy vénséges nagymamával négy idióta gyermek, egy kimondhatatlanul koszos házban. Fogyatékosok, de sokat tudnak mesélni az élet titkairól. Hosszan nézték, ahogy a nagyapjuk a fájdalomba beleőrült és belehalt.

Kezdetben csak egy seb volt a lábán, amely üszkösödni kezdett, s ahogy teltek a hetek, a férfinak feketé lett térdtől lefelé a lába, és nagyon bűdös. Lábát lógatva feküdt, és üvöltött – akkor már nem nézett vissza senki a szeméből. Másnap belehalt abba a karcolásba, amelyet felétek egy kis sebfőző vízzel és ragtapasszal elintéznek. De szóba állhatsz egy tizenhárom gyerekes anyával, aki most veszítette el legnagyobb fiát, az egyetlen, aki munkába állt és dolgozott. Férjénél van a bánya kulcsa, ott tartják a kredencben egy cukros dobozban. Elkérheted, és lemehetsz az aknához. Minden ott van, a csillék, bennük az érc, a munkavédelmi sisakok, minden, mintha csak most hagyták volna félbe a hajtást a bányászok. Csak a hozzáértő szemek látják, hogy itt meghalt minden.

Először mellbe fog vágni mindaz, amit látsz, hallasz. Lehet, hogy sírni fogsz, és átkozni ezt a világot, amelyben jól fésült alakok háromszáz eurót adnak egy kutyáért, de egy nyomorult gyermek meg kell hogy éljen havi tíz eurónyi segélyből. Nem érted, hogy lehet az, hogy ezeket az embereket a társadalom kivitte a hegyekbe kommunizmust építeni, s most annyi pénzt sem ad, hogy napi fél kenyérre jusson, nem beszélve húsról, buszjegyről, villanyszámláról, orvosságról. Egy örült eszme felsodorta őket a hegy tetejére, s mint az elhaló hullám, lerakta, otthagyta őket. Már nem

fegyveres örök, hanem a mérhetetlen szegénység, a nyomor s ennek gyermeke, a fogyatékoság meg az emberek közönye tartja fogva őket. Nagyon furcsa ötleteid lesznek. Lefekvés előtt azon fogsz gondolkodni, hogy rablóbandává kellene átszervezni ezeket az embereket. Magad is csodálod, hogyan önt el a gyűlölet, és lassan felfedezed magadban az anarchistát. Hangosan kimondod, hogy nem érdeмли meg az életet az a társadalom, melyben a kutya több húst eszik meg egyszerre, mint egy gyermek egész hónapban.

Félelmetes erők szabadulhatnak fel benned, de ne siess, ne kapkodj, és ne dönts, próbálj meg nagyon nyitott lenni. Másnap sétálj egy nagyot a természetben, nézd a fákat, a felhőket, a madarakat. Közben sírhatsz, káromkodhatsz, imádkozhatsz. A fontos az, hogy dőljenek le falaid. Omolj össze. Engedd be életedbe mindazt, mi körülvesz. Ne te légy, aki belép hozzánk. Ne csinálj semmit. Ne szervezd ezt a világot. Nicaraguában nem formálunk, hanem formálódunk, nem tanítunk, hanem tanulunk. Nem adunk, hanem kapunk. Neked előbb meg kell világosodnod, hogy magad is árasztani tud a fényt.

Alulról nem látod a perzsaszőnyeg mintáit. Emelkedj fel, a nagy egészre nézd. Vedd észre, hogy a sötétet nem lehet ütni, vágni, törni. A sötét egyszerűen a fény hiánya. Nem kell harcolni a sötétség ellen, nem lehet erővel összetörni és kilapátolni. Csodálkozz rá a napra, amely megjelenik, és körülöttesz minden formát, életet kap. Mind ez egyszerű, de át kell élned. Dél felé edd meg száraz kenyered. Lassan, komótosan harapj, ügyelj, hogy egyetlen morzsa se hulljon a földre. Tudd, hogy a napfénynek és a sárnak gyermekét, a kenyeret eszed. Csodálkozz el azon, hogyan tud ilyen finom lenni az üres kenyér. Keress egy forrást, de ne siess!

(folytatás a 15. oldalon ⇨)

(⇐ folytatás a 14. oldalról)

Add meg a módját: ereszkedj térdre, érintsd szádat a forrás vizéhez, mint-ha csókolóznál, és csak aztán igyál. Érezd, hogy átjár a kristálytisza hegyi forrás vize. Eggyé válsz a földdel, beléd hatol az élet.

Nézd a forrást, nézd a sarat a forrás fenekén, lásd, fogd meg a kezeddél. Hunyd be a szemed, és érezd a fényt, a meleget, mely kenyeret, vizet fakaszt. Menj tovább. Talán megérted, hogy te is ez vagy: marék por csupán. Ha valahonnan fentről rád hull a végtelenül tiszta és szent fény, te is képes leszel néhány magot befogadni, és kenyeret adni, forrássá válni. Mind-ez végtelenül tiszta és egyszerű: láss, higgy, szeress. Az idő nem fontos, ne sajnáld a napokat. Az ünnepi ebédhez

a szakácsnő sok-sok mindent belevág egy nagy fazékba, ezért te is fogadj be mindent Nicaraguában. Hordozd saját magad és mások fájdalmát, a titkokat, melyek körülvesznek. Ne siess! Az eszmélés lassan, de biztosan, végtelen csendben, derűsen történik... Környezeted megzavarhatja, de meg nem szakíthatja mindezt. Lassan lehiggadsz, megnyugszol. Kitisztulnak gondolataid, vágyaid, hatalmas béke önt el. Megvilágosodsz.

Minden nagyon egyszerűvé, áttetszővé válik. Felsejlik Isten végtelen nyugodt keze vonása a Világon. Mint felhővé szelídült tajték, onnan fentről mindent sokkal tisztábban fogsz látni. Források fakadnak fel benned. Érezni fogod magadban az erőt, amely most már nem magadért: értük, a Világért fakad. Már nem harcolni akarsz, ha-

nem teremteni. Nem gyűlölsz senkit és semmit, nem pusztítani akarsz, hanem segíteni, alkotni, életet adni, a beléd áramló fényt továbbengedni, -árasztani. Hiszed, hogy nemcsak része vagy a világnak, hanem partnere a mindenséget szeretetből szakadatlanul tovább teremtő Istennek. Szelíden belesimulsz az Úr kezébe, a Jó Pásztor lábához kuporodsz. Érzed, hiszed, ha szólít, erőd lesz vezetni a nyáját. Minden a helyére kerül, és már nem zavar semmi. Érzed a hegyeket mozgó erőt magadban, tudod, hogy emberek fognak születni, talpra állni, gyógyulni szavadra.

De még ez sem fontos. Semmi sem fontos, csak az a kapcsolat, mely, mint a nap, lassan felkel, és beragyogja világot. Istennek társa vagy, megvilágosodál, ott vagy Nicaraguában!

Jubiláns házaspárok találkozója Szombathelyen a székesegyházban

Harmadik alkalommal rendezték meg Szombathelyen 2013. június 29-én a székesegyházban a jubiléus házaspárok találkozóját. A megyéspüspök hívására 410 házaspár regisztrált az egyházmegyéből.

A hálaadó ünnepség püspöki szentmisével kezdődött délelőtt 10 órakor. A szentmise kezdetén a jubiléus házaspárok hálaük mellett megújították Istennek és egymásnak tett ígéretüket. Homiliájában Veres András püspök atya elsőként Németh László gondolatait idézte, miszerint a házaspárok életében fontos szerepe van az egymás iránti szeretetnek. Elmondta, hogy a házaspárok találkozója azért Szent Péter és Pál apostolok napján rendezik meg, mert hasonlatosság van az apostolok igehirdető munkája és a házasságban élők feladata között. Péter volt a köszikla, az ő vezetésével hirdették az apostolok az evangéliumot, ő erősítette hitben társait. Az apostolok nem féltek az üldöztetéstől. A házasságban élőknek sem szabad félni a megaláztatástól, hitük mellett kiállásuk. A jelenlévő házaspárok

tanúsítják, hogy a házasságnak nemcsak múltja, jelene de jövője is van.

Végül a főpásztor II. János Pál gondolatait idézte, miszerint a gyermekek a házastársak szeretetének bizonyítékai.

A záróáldást követően olvasták fel a jubiléus házaspárok nevét, akik átvehették névre szóló emléklapjukat, valamint egy lakatot, amit a templom melletti kovácsoltvas korláton lehetett elhelyezni. A lakat szimbolizálja a házaspárok összetartozását, hiszen „*amit Isten egybekötött, ember szét nem választhat...*”

A Martinus könyvesbolt ajándécsomaggal kedveskedett a jubiléusoknak.

Ezt követően az ünneplő házaspárok és családtagjaik a Brenner iskola udvarán felállított óriási sátorban fogyaszthatták el a finom ünnepi ebédet. Délután az egyházmegyei múzeum és a könyvtár dolgozói várták a vendégeket.

A verőfényes időben, a szabadban kötetlen beszélgetésre volt lehetőség a püspök atyával és a szertartáson meg-

jelent atyákkal.

Köszönettel tartozunk ezért a lelkieken gazdag napért a püspök atyának és munkatársainak. Összehangolt munkával, jó szervezéssel zökkenőmentesen bonyolították le az ünnepséget, ahol közel ezer ember volt jelen. Jó érzés volt együtt lenni, közösen hálát adni Istennek az együtt töltött éveikért.

Köszönetet mondtunk szüleinkért, gyermekeinkért, unokáinkért, barátainkért, akik örömben, bánatban velünk voltak közös életünk során.

Mindenkinek, aki 2014-ben jubiléus házassági évfordulót ünnepel, jószívvel ajánlom, hogy vegyen majd részt házastársával együtt a jubiléusok találkozásán.

Kívánom, legyen részük abban a lelki élményben, amiben mi mostani jubiléus házaspárok részesültünk. A közös hálaadás, Istennek legyen hála, szívünket, lelkünket felemelte!!

Bangó Józsefné

Retyezát és Páring: - Kettő az egyben II.

Harmadik túranapunkon a hegység névadó csúcsa, a Retyezát megmászására indultunk. Lajos bácsi tanácsát követve a Pietrele-tóig mentünk, ismét a kék + jelzésen, majd egy jelzetlen ösvényen keltünk át a párhuzamosan futó völgyet elválasztó hegygerincen, jelentős időt és távot megspórolva ezzel. A völgyben egy újabb tengerszem, a Stanisoara-tó víztükre csillogott. Ennek közelében öcsém fedezett fel egy mormotát, amely újra és újra kiült egy sziklatömb tetejére. Amikor elbújt, mindig egy kicsit közelebb mentünk, így egyre jobb helyzetből lehetett lefotózni. Amint a völgy túlsó oldalán,

a kék háromszög jelzésen, jókora kőlapokon botladozva ismét felfelé haladtunk két zerge is elvágtatott előttünk. Feljutva a Stanisoara-hágóra, elértük a Gemenele Rezervátum határát. A hegységnek ez a része turisták elől elzárt terület, csak tudományos kutatók látogathatják, akik itt tanulmányozhatják a természet embe-

ri behatástól mentes folyamatait. Az utolsó nekiveselkedés következett és végre felértünk a Retyezát meredek falu, de lapos tetejére. A hegységnek nevet adó csúcshoz természetesen legenda is kapcsolódik, amely így szól: Erdélyország egykor hatalmas királya felosztotta birodalmát fia és lánya között. Amikor a leány felkapaszkodott a Hargita tetejére, látta, hogy szebb a bátyja osztályrésze. Ezért irigységből egy hatalmas ekét hajított feléje, amely lemetszette a hegy tetejét. Azért hívják a hegyet mind a mai napig Retyezátnak, azaz legyalultnak, olá hul.

Miután kigyönyörködtök magunkat a nagyszerű körpanorámában, ne-

kiindultunk a fárasztó gerinctúrának. Üggyel-bajjal lebotorkáltunk a meredek északi lejtőn, majd lassú botladozás következett a kőlapokkal borított, hol kiszélesedő, hol összeszűkülő gerincen. A Stanisoara-vízesésnél értük el ismét a völgytalpat, és a Pietrele turistaközpont érintésével jutottunk vissza az Encián menedékházhoz.

Másnap aztán felpakoltunk és leereszkedtünk a hegyről. Ismét maradt fél napunk, hogy felkeressünk néhányat a hegy alatti települések látnivalói közül. Először Szucsényba autóztunk, hogy megnézzük Kolc várának romjait. A Kendeffy család ősi fészke mere-

zön sétálhat, amelynek nagy része ma is feltáratlan. Leglátványosabb része a hajdani fórum, ahol a hivatalos épületek álltak, valamint jelentős méretű amfiteátrum. A tikkasztó nyári hőségben azonban nem maradtunk sokáig, siettünk vissza Petrozsényba.

Mivel egy napot eredetileg esőnapnak hagytunk, amire végül is nem volt szükség, vasárnapra hirtelen kellett kitalálnunk valami útitervet. Választásunk a Retyezáttól délre húzódó Kis-Retyezátnak nevezett mészkővonalra esett. A reggeli szentmise után autóval mentünk a 30 kilométerre lévő Szkorota-szurdok bejáratáig, melyen

keresztül behatoltunk a hegyvidék belsejébe. Miután magunk mögött hagytuk a meredek sziklafalakkal határolt völgyet, árnyas bükkerdőben kaptattunk felfelé, majd a bökkfákat fenyves váltotta fel. Elhagyva az erdőhatárt hegyi legelőre értünk, ahol egy pász-

dek sziklán áll a község fölött. A festői rom ihlette Verne Gyulát Kastély a Kárpátokban című regényének megírására. A vár a XV. század második felében épülhetett. Egészen 1670-ig lakták, majd a Kendeffyek a környező birtokaikon építettek kényelmesebb kastélyokat, az elhagyott vár pedig pusztulásnak indult. Következő megállónk Sarmisegetusa volt, a római Dacia tartomány egykori fővárosa. A dákokat Trajanus császár (98-117) győzte le és csatolta országukat a Római-birodalomhoz, amely csupán 130 évig maradt római kézen, de az egykori hódítók azért itt hagyták kezük nyomát. A látogató kiterjedt romme-

torszállásra (esztena), bukkantunk Lakói, egy idős román házaspár, azonnal juhsajttal kínáltak bennünket. A kunyhó fölött ismét hatalmas sziklafalak alatt vitt az út, és a meredély tetején egyszer csak feltűnt a nyáj. Egy keskeny sziklás ösvényen, hosszú kígyózó sorban ereszkedtek alá, elől a füttyörésző pásztor, mögötte a birkák. Őket megelőzve pedig a két pásztorkutya szaladt felénk. Szerencsére mindkettő barátságosnak bizonyult. Ahogy tovább haladtunk a magasban vándorsólymok vijjogtak, és néhány zerge is megmutatta magát a sziklás oldalban. Igazán idilli kép volt.

(folytatás a 17. oldalon ⇨)

(↩ folytatás a 16. oldalról)

Amikor felértünk az 1900 méter fölé magasodó hágóba nagyszerű panoráma tárult elénk. Ezúttal déli oldalról csodálhattuk meg a Retyezát hegycsúcsait. Eredetileg úgy terveztük, hogy eddig jövünk, de végül úgy döntöttünk, a hegygerincen megyünk vissza, és megkeressük a birkaösvényt, és azon ereszkedünk le. Ez végül korántsem bizonyult olyan egyszerűnek, mint ahogy elképzeltük. De megérte a fáradság, és törpe fenyvessel vívott küzdelem, mert fent a gerincen bukkantunk a hegyek kedves kis virágára a havasi gyopárra. Lefelé pedig még egy meglepetésben volt részünk. Ezúttal észrevettük a hegyoldalon megbújó barlang bejáratát, amely felfelé jövet elkerülte a figyelmünket. Elindultunk hát a felfedezésére. Beszuszakoltuk magunkat a szűk járatba, melyben csak guggolva lehetett haladni. Nem is maradtunk sokáig. Éppen bújtunk elő, amikor az alattunk húzódó úton haladó román bácsika fölénk mutogatva kiabálta, hogy „pestera mare” (nagy

barlang!). Följebb kapaszkodtunk hát az ösvényen, és az „igazi” barlang tényleg ott volt. Hatalmas bejárata még hatalmasabb barlangterembe nyílt. Összeszűkülő részén pedig egy vas csapóajtóra bukkantunk, amiről kiderült, hogy nincs lezárva. Na, akkor nézzük, mi van a túloldalán. Hevert is ott egy vaskos faág, amivel sikerült kitámogatni az ajtót, – nem mi voltunk az elsők ezzel az örült ötlettel – és átbújtunk. Az átjáró egy újabb hatalmas terembe nyílt, melyet számos cseppkőképződmény díszített. A végén pedig több méter széles, függőleges kürtő nyílt a sötét mélységbe. Már értettük, miért is szándékoztak ezt a részt lezárni. Ezen az előre nem tervezett napon sok szép élményben volt részünk. Ez igazán a Teremtő ajándéka volt.

(folytatjuk)

Szöveg: Szalai Attila

Fotó: Gedeon Tamás

A hónap szentje:

Jusztiniáni Szent Lőrinc

„A szentek gyakorlatilag soha nem öregszenek meg. Ezek a nők és férfiak soha nem a múlt emberei. Ellenkezőleg: ők mindig a holnap férfiai és asszonyai, az egyház evangéliumi jövőjének emberei, az eljövendő világ tanúi.”

(II. János Pál pápa)

Olaszország szentjeinek társaságába tartozik ő, aki Velencében született előkelő, istenszerető családban, a 14. század végén. Édesapja korán meghalt, így édesanyja egyedül nevelte, mindig nagy figyelmet fordítva élete alakulására. Egyszerű és jámbor életével már fiatalon kitűnt társai közül, pedig olyan korban élt, mely nagyon hasonlított napjainkhoz. A kísértéseket azonban gyorsan felismerte és már ifjan úgy döntött, hogy a szerzetesi pályát választja. A Velencéhez közeli Alga-szigetére ment, az itt lévő szerzetes kanonokok közé. Imádság és önmegtagadás jellemezte további életét. Még arról az örömről is lemondott, hogy édesanyjával találkozzon. Azonban mindig hűséges

maradt ahhoz az ígérethez, amit neki tett: *„Ne féljen édesanyám! Nekem csak egy nagyravágyásom van, hogy Istennek nagy szolgálja legyek.”*

Tanulmányai befejezésével pappá szentelték, majd hamarosan a káptalan vezetője lett. Példaértékű erényes életének híre IV. Jenő pápához is eljutott, aki 1433-ban velencei püspökké nevezte ki. Püspökként is maradt ugyanaz a szerény, önmagával szigorú, de másokkal szemben a legnagyobb szeretet és odafigyelés embere. Vagyont nem gyűjtött, de püspöksége idején tizenöt kolostort, tíz plébániát alapított és megreformálta a világi és szerzetesi papságot is. Nem véletlen, hogy a pápa, egy találkozásukkor így köszöntötte: *„Üdvözlégy püspökök dísze és dicsősége.”*

Egész életében Istent szolgálta jámbor, egyszerű életével, és mindent megtett azért, hogy élete szolgálat legyen. Az ígéret, amit édesanyjának és Teremtőjének tett, élete 73 éve alatt beteljesedett.

Nátrán Józsefné

Mindszentyek Szent Márton imatábora Szombathelyen (2013.07.08.-07.11.)

A Mindszenty József Általános Iskola, Gimnázium és Kollégium idén lehetőséget teremtett arra, hogy a hagyományos hittábor mellett egy másik tábornak is részesei lehessenek az elsősorban gimnazista diákok. A Szent Márton imatábort Kocsis Zsuzsanna és Illés Csaba táborvezető tanáraink azok számára szervezték meg, akik a tanév során aktívan részt vettek az iskola hit- és közösségi életében, kiemelkedő pályázati- és versenyeredményeket értek el, példaértékű tanulmányi munkát végeztek. A már leérettségizett és jelenlegi gimnazisták mellett a felső tagozatból is voltak táborlakók. A sokszínű csapat rengeteg új élménnyel gazdagodott, valamennyien nagyon jól éreztük magunkat.

A táborunk azért kapta a Szent Márton imatábor nevet, mert 2013-ban van Szent Márton ereklyéinek Szombathelyre hozatalának centenáriuma. Az évforduló alkalmából szerettünk volna mi is Szent Márton nyomában járni, életét jobban megismerni, ezáltal közelebb kerülni Istenhez, egyházmegyénkhez és embertársainkhoz.

Hétfőn délelőtt 10 óra környékén érkezünk meg szállásunkra, a Brenner János Kollégiumba. Egy gyors kipakolás és az azt követő tábormegbeszélés után, ahol csapatokra osztottuk a résztvevőket a csoportjátékokhoz, megebédeltünk, majd a szilencium befejeztével felfedező útra indultunk Szombathelyen. Utunk kezdetén megnéztük a Szent Márton-hermát a székesegyházban. Idegenvezetéssel megtekintettük a Szent Márton Látogatóközpontot és a templomot, ahol részt vettünk az esti zsolozsmán, majd a szentmisén és a szentségimádáson. A táborozók éltek a szentgyónás lehetőségével is.

Kedden délelőtt közösségi foglal-

kozást tartottunk. Először a tanárok kiosztották a feladatokat, amelyeket minden csapatnak a tábor végéig lehetett elkészíteni, és megnéztünk egy filmet Szent Márton életéről. A délutáni szilencium után vonattal és gyalog Jákra mentünk, Sabján Edit tanárnő finom kis uzsonnával várt minket. Rátkai László atya mesélt nekünk a román stílusú műemléktemplomról és magáról Jákról is. Majd szentmisén vettünk részt; voltak, akik felolvastak, ministráltak, mások a kórushoz csatlakoztak. A szentmise után ismét Edit néni vendégelt meg bennünket, most már a vacsorával. Mielőtt visz-

szaindultunk volna Szombathelyre, kellőképpen kifárasztottuk magunkat tollással, számháborúval vagy éppen kosarazással.

Szerdán délelőtt először Brenner János vértanú pap életével foglalkoztunk, és megnéztük a kollégiumban található kiállítást. Ezután adták elő a csoportok a Szent Márton életének eseményeiről készített dramatizált jeleneteket, valamint egy-egy olyan történetet, amely arra vonatkozott, hogy ha ma élne Szent Márton, hogyan cselekedne. Ebéd és a szilencium után ellátogattunk a szaléziakhoz. Itt ismerhettük jobban meg Csány Péter atya élményszerű elmondásának köszönhetően Szent Quirinus vértanú püspököt. Szó esett még Brenner Jánosról, Sándor Istvánról és természetesen Don Boscoról is. Péter atya

szentmisét mutatott be, majd körbe-kalauzolt bennünket a templomban, a kriptában és az oratóriumban. Estére pizzával leptek meg bennünket a táborvezetőink, utána esti városnézés következett, majd egy csodálatos késői imádságos, gyertyafényes, gitárzenével kísért együttlét a kollégium kikapornájában, ahol iskolánk névadója, Mindszenty József is olyan sokszor imádkozott seminarista évei alatt.

Csütörtökön a délelőttöt szentmisével kezdtük a Szent Erzsébet ferences plébániatemplomban, aztán mindenki befejezte a csoportmunkákat. Ebéd után táborzáró összejövetelt

tartottunk. Bemutattuk a Szent Márton püspökről készült rajzokat és irodalmi alkotásokat, a tábori naplókat, az interjúkat. A feladatmegoldásokon túl még talentumokat kaptunk a tábor során végrehajtott jócselekedeteinkért is. Az eredmények kihirdetése után nagyon szép ajándékokkal jutalmaztak meg bennünket. Gitáros énekkel zártuk az együtt-

létünket. Délután Molnár János atya vezetett körbe bennünket a Püspöki Palotában, ahol közös fotó is készült. Utolsó állomásunk a Martineum Felnőttképző Akadémia volt, ahol a József atya fagyival várt minket, és bemutatta nekünk a Szent Márton Témaparkot.

Összegzésként elmondhatom, hogy nagyon élveztem a tábort. Úgy érzem, hogy egy igazi kis csapat kovácsolódott össze ez alatt a pár nap alatt. Hálát adhatunk a jó társaságért, a lelki töltekezésért, a tartalmas programokért, a nagyszerű hangulatért, azért, hogy mindenhol annyira szívesen fogadtak bennünket. Remélem, hogy még sok ilyen élményben lesz részünk.

*Dávid Andrea (12.b)
Mindszenty Iskola*

Anyakönyvi híreink

Kereszteltek

Gál Anna Ilona, Takács Bence, Tóth Zalán, Szántó Kornél, Szántó Benjamin, Nagyfi Luca, Szabó Emma, Németh Benjamin, Fenk Milán, Goldfinger Anna Zsófia, Tóth Boglárka, Imre Máté, Soós Szabina, Pers Betta, Tóth Csenge, Zuggó Anna Bella, Hankó Péter, Prádli Róbert, Varga Vanessza, Csértán Borbála Mária, Pörzse Tamás, Fehér Ádám, Vanczák Zsombor, Krompaszky Miksa Farkas, Parragi Zalán, Király Viola, Bodrogi Áron, Bodrogi Bence, Szijártó Zsombor, Móricz Vince, Takács Gergely, Farkas Gyula Valentinó, Czigány Máté, Háy Lóránt, Bicsák Zoé, Németh Soma, Simon Alíz, Tóth Boglárka, Váczy Csenge, Bódis Zoé, Soós László, Nagy Benita Tünde, Málik Petra, Komáromi Veronika, Kiss István, Farkas Nikolett, Boncz Karolina, Kovács Nóra, Pásztori Kevin, Harmath Csenge, Somogyi Virgínia, Kovács Kristóf, Taba Alíz, Nyári Vivien, Borsos Viola, Balla Miléna Ágnes, Fándli Ádám, Ernyes Viktor, Gáspár Imre Zsombor, Burka Ramiró Roland, László Dorina, Horváth Izabella Léna, Köhalmi Leila

Köszöntjük a Katolikus Egyház és egyházközségünk legifjabb tagjait! Isten éltesse őket sokáig!

Házasságkötés

Róka Gergely – Reizer Katalin, Bacsai Szilárd – Szimán Viktória, Fischli László – Horváth Renáta, Nátrán István – dr. Daróczi Vera, Marton Ferenc – Horváth Bettina Ildikó, Tóth Tibor – dr. Vagdal Orsolya, Tuboly Tamás – Pers Júlia, Horváth András – Légrádi Hajnalka, Molnár Renátó – Szethaller Anita, Seregélyes Mátyás – Süle Eszter, Horváth Gergely – Antal Petra, dr. Tóth Ervin – Németh Adrienn, Gergál Sándor – Guzs Bernadett, Tóth László – Temesi Viktória, Takács Balázs – Török Veronika, Péthy György Tibor – Bocskai Barbara, Kiss Gábor – Réthy Sárolda, Windisch Gábor – Budai Katalin, Zsiga Krisztián – Pulai Szabina, Varga Csaba – Czotter Ágnes, Balázs István – Horváth Kinga, Csatlós Ferenc – Magyar Eszter Katalin, Hajas István – Gyarmati Krisztina, Kovács Péter – Bognár Judit Katalin, Vukán Péter – Molnár Csilla Márta, Buzás György – Németh Anita, Vanczák Péter – Szabó Julianna, Szujker Péter – Imre Ildikó, Ebedli Gábor – Kovács Georgina, Englert Ákos – Horváth Ágnes, Csordás Róbert – Kósa Szilvia, Domján Balázs – Járfás Andrea, Takács Tivadar – Horváth Olivia, Kiss Péter – Zanati Andrea, Németh

Krisztián – Komáromi Veronika, dr. Fentős Tibor – dr. Tőke Aletta, Fehér Zoltán – Kiss Nikolett, dr. Füredi Mátyás – Lakosi Dóra, Soós László – Tirpák Julianna Lilla, Kecskés János – Csákán Judit, Handler András – Frimmel Zsófia, Fülöp Péter – Kocsis Andrea, Takács Norbert – Horváth Mónika, Árbócz Dávid – dr. Boronyák Henrietta, Makasics Tivadar – Bakos Eszter, Kovács Krisztián – László Hajnalka, Simor Dániel – Szőke Adrienn

Jókívánságainkat fejezzük ki az ifjú pároknak:
a kölcsönös szeretetben szentelődjenek meg házasságukban!

Halálozás

özv. Kovács Józsefné sz. Németh Ilona (1928), Takács Györgyné sz. Csentericz Margit (1939), Bognár Sándorné sz. Burka Anna (1947), Lancsák Béla (1921), Kocsis Jenő (1933), özv. Babati Vilmosné sz. Török Rózsa (1928), Nágli Mihály (1922), özv. László Zoltánné sz. Husz Ilona (1942), Tüske Gábor (1979), özv. Fitos Imréné sz. Kovács Mária (1938), Tóth Dániel (1931), Zelkó Balázs (1933), Smolics Sándor (1935), Szőke Zoltán (1954), Füzi István (1923), Kodela János (1933), Túri András (1946), Forgács József (1948), Németh Margit Ibolyka (1931), Olasz Lajos (1959), Tolnai Ferencné sz. Varga Anna (1928), özv. Lőrincz Lászlóné sz. Takács Anna (1943), Németh Józsefné sz. Neczli Teréz (1931), Labricz Péterné sz. Imrik Erzsébet (1941), özv. Varga Tivadarné sz. Bucséter Irén (1917), Fresztl László (1957), Böröcz József (1936), Szalay Józsefné sz. Németh Anna (1941), özv. Radlowszky Béláné sz. Timár Ilona Zsuzsanna (1927), Szenecsár Géza (1950), Németh Ferencné sz. Horváth Erzsébet (1934), özv. Péterfi Józsefné sz. Mendöl Mária (1954), Török József (1933), Szablics József (1935), özv. Murvai Gézáné sz. Badics Rozália (1932), Jordán Istvánné sz. Kovács Anna (1949), özv. Horváth Béláné sz. Bödör Erzsébet (1923), özv. Molnár Kálmánné sz. Kálmán Lenke (1924), Némethy Ferenc (1931), Kovács Gyula (1949), Bérces György (1927), özv. Máta Elemérné sz. Kámán Jusztina (1923), Konkolyi József (1928), Dömötör Zoltánné sz. Horváth Lujza (1939), Péter László József (1953), özv. Tóth Lajosné sz. Nemcsics Katalin (1941), Göző Rezső (1931), Bencze József (1952), Czigány Ernő (1934), Szabó Gyula (1958), özv. Hellenbarth Józsefné sz. Friedrich Mária (1914), Németh Sándor (1954), Szalai Lajos (1938)

Adj Uram, örök nyugalmat nekik!

Adni latolgatás nélkül, harcolni, nem ügyelve sebeimre,
dolgozni, pihenést nem keresve, magamat egészen fölálldozni,
és érte jutalmat sohasem várni.

Loyolai Szent Ignác

Egyházmegyi ünnepélyes Veni Sancte Zalaegerszeg

Megyésfőpásztorunk dr. Veres András szeretettel hívja és várja a paptestvéreket és a hitoktatókat 2013. szeptember 14-én szombaton 9³⁰ órai kezdettel a Zalaegerszegi Mindszenty József Általános Iskolában tartandó ünnepélyes Veni Sancte-ra. Ez a nap a Hit Évével kapcsolatban a katekéták napja elnevezést kapta.

Kéri a paptestvéreket, hogy jelenlétükkel is mutassák meg a hitoktatás iránti elkötelezettségüket, és ezzel is erősítsék a hitoktató munkatársakat! A szentmise után a megyéspüspök úr bevezető előadást tart Katolikus Egyház Katekizmusáról, amelyet ebéd követ.

Mindszenty engesztelő imanap

Csehimindszenten, a Minden- szentek-templomban

Minden hónap 29-én engesztelő imanapot tartanak Csehimindszenten, Mindszenty József bíboros szülőfalujában. Az imanap célja, hogy a nap 24 órájában mindig legyen valaki, aki imádkozik a bíboros úr mielőbbi boldoggá és szentté avatásáért.

Közös liturgikus program:

18⁰⁰ Keresztút a templomban

19⁰⁰ Szentmise

20⁰⁰ Engesztelő imaóra

21⁰⁰ Fáklyás körmenet a Mindszenty-szoborhoz

Akik valamilyen ok miatt nem tudnak részt venni a közös imádságon, azok otthonaikban kapcsolódjanak be az imanap valamely órájába.

Szeptember 13-án, pénteken a kertvárosi templomban a szokásos **13-i fatimai szentmise és szentségimádás** 18 órakor kezdődik.

Szeptember 12-én, csütörtökön 17⁰⁰-kor kezdődik a Kálvária kápolnában a **szentmise**.

Szeptember 14-én, szombaton lesz a **Zárda kápolna búcsúja**.

Szeptember 14-én, szombaton 9³⁰ órakor kezdődik a Zalaegerszegi Mindszenty József Általános Iskolában az **egyházmegyei ünnepélyes Veni Sancte**.

Szeptember 15-én, vasárnap lesz a **Ságodi kápolna és Páterdomb búcsúja**.

Szeptember 20-án, pénteken 13³⁰-kor kezdődik és **21-én**, szombaton 9 órakor folytatódik a **2013. évi Csallád-fesztivál** a Városi Hangverseny- és Kiállítóteremben és az Ady Endre Iskolában.

Szeptember 24-én, kedden a kertvárosi templomban a **szentségimádás és az imaszolgálat** 18 órakor kezdődik.

Szeptember 26-án, csütörtökön 17⁰⁰-kor kezdődik a Kálvária kápolnában a **szentmise**.

Október 5-én, szombaton 9 órakor kezdődik a **Nagymarosi Ifjúsági Találkozó** Nagymaroson. A találkozót a 18 órakor kezdődő közös énekléssel és táncházzal zárul.

<http://nagymaros.katolikus.hu/>

Október 10-én, csütörtökön 17⁰⁰-kor kezdődik a Kálvária kápolnában a **szentmise**.

Október 10. (csütörtök) és **13.** (vasárnap) között rendezik meg a 2013. évi **72 óra kompromisszum nélkül** című háromnapos önkéntes, országos szociális akciót.

Október 13-án, vasárnap a kertvárosi templomban a szokásos **13-i fatimai szentmise és szentségimádás** 18 órakor kezdődik.

Október 20-án, vasárnap országos **gyűjtést** tartunk templomainkban a **missziók javára**.

Október 24-én, csütörtökön 17⁰⁰-kor kezdődik a Kálvária kápolnában a **szentmise**.

November 2-án, szombaton az **Egyházmegye elhunyt püspökeiért és papjaiért** felajánlott püspöki szentmise 6⁴⁵-kor kezdődik a szombathelyi székesegyházban.

November 2-án, szombaton **halottak napi megemlékezés** a Göcseji úti temetőben és a Kálvária kápolnában

Veled kezdődik

címmel immár 6. alkalommal rendezik meg a Magyar katolikus Egyház, a Magyarországi Református Egyház és a Magyarországi Evangélikus Egyház szervezésében a **72 óra kompromisszum nélkül** három napos, önkéntes ifjúsági akciót. Az idei program október 10-én, csütörtökön kezdődik és 13-án vasárnap záródik.

Ha szeretnél részt venni a 72 órában, vagy egy projektet szeretnél regisztrálni, a következő honlapon megleheted:

<http://72ora.oki-iroda.hu/>

Az **Ünnepi Harangszó** következő száma **2013. november 3-án** jelenik meg.

Ünnepi Harangszó

A zalaegerszegi Mária Magdolna Egyházközség tájékoztatója. Megjelenik kéthavonként.

Szerkeszti: Tájékoztatói Munkacsoport

E-mail: harangszo@mariamagdolna.hu

Felelős kiadó: Stróber László

Szerkesztőség és a kiadó címe:

8901, Zalaegerszeg, Balatoni u. 1., Pf.: 91.

Tel.: (92) 599 230, Fax: (92) 599 231

Web: www.mariamagdolna.hu

E-mail: mariamagdolna.zeg@gmail.com

Tipográfia: Frimmel Gyula

Nyomdai előkészítés: Paksa Tamás

Nyomás: Gura Nyomda Kft.

Zalaegerszeg, Hock J. út 92/B.

Telefon: (92) 599 464

